

Fiureris apie gigantiškos kovos Rytuose laimėjimus

Jau 48 val., kaip vyksta dar viena milžiniško masto operacija. 2,5 milijonai belaisvių, paimta arba sunaikinta 22.000 palrankų, 18.000 tankų ir 14.500 lėktuvų. Viso to milžiniško mūšio viršūnėje stovi vokiečių pėstininkas, nužygiavęs 3.000 km

BERLIN. X. 3. Šiandien įvykusime mitinge karo žiemos pagalbos 1941—42 m. darbus pradedant, kalbėjo Fiureris. Jis pasakė, kad šios jo kalbos tikslas esąs ne atsilyginti kuriam nors valstybės vyrui kalba už kalbą ir atsakyti kuriam nors valstybės vyrui, kuris dar neseniai yra stebėjęs, jog taip ilgai tylima. Vėlesnės kartos viena gražiai dieną apsvarstysiančios ir konstatuojančios, kas šiai mėnesiai daugiau turėjo svorio: ponio Churchillio kalbos ar jo, Fiurerio, veiksmai.

Po to Fiureris pabrėžė, kad jam pasidarė ypatingai sunku dalyvauti šioje srityje, nes kaip tik dabar Rytų fronte pilnu tempu pradėjė vykti karo veiksmai kuria naują, milžinišką įvykių: „Jau 48 valandos kaip vyksta dar viena milžiniško masto operacija. Ta operacija prisdės prie Rytų priešo sutriūkinimo“.

Šiuo metu kovojančių milijonų vardu pakvietęs tévynės sūnus ir dukras, be visų kitų aukų, prisiimi šiai metais ir papildoma žiemos pagalbos auką, Fiureris nurodė i tai, kad nuo birželio 22 d. vykstanti kova yra tikrai pasaulinės lemiamos reikšmės. Tik vėlesnės kartos pripažinsiančios šio įvykio didybę ir svarbumą visoje jo aiškuojome. „Savo sprendimuose jas prieis išvada, kad tuo prasidėj naujas laikotarpis“. Paskui Fiureris priminė, kad jis ir šios kovos nenorėjo, kad jis visados turėjo prieš akis tikslą, kuris, iš esmės imant, buvo išrašytas nacionalsocialistų partijos programoje. Aš, pasakė Fiureris, niekados nenukrypau nuo šio tikslu ir niekados neprasilenkiau su savo programa. Ka mes per tuos metus esame atlikę taikos atstatymui, yra vienkartinis dalykas. Aš ir mes visi šio karo nesame laikę būtinybe. Stengdamiesi savo vardus jamžinti, mes rūpinomės taikos reikalais. Mes nesame dar priej savo kūrybinėje veikloje pabaigos, o, galbūt, tuos principus, kurie buvo jo siekimu pagrindė: „1) Vokiečių tautos vidinis konsolidavimas, 2) iškovojimas lygiu teisių su užsieniais ir 3) vokiečių tautos suvienijimas ir tuo pačiu atstatymas tos natūralios padėties, kuri šimtmeciai buvo tik dirbtinai laužoma“. Fiureris aiškiai patvirtino, kad niekadas nebuvose siem karo. Tačiau, pabrėžė jis, buvo lemta, kad mes jokiomis sąlygomis nenorėjome atsisakyti nuo vokiečių laisvės atstatymo ir tuo pačiu nuo kurių Vokietijos suklestėjimo sąlygu. Vadovaudamas šiuo požiūriu aš, nurodė Fiureris, pasauliu esu padares labai daug pasiūlymų. Kiek tik aš esu šiam pasauliui padares taikos pasiūlymų, nusiginklavimo pasiūlymų, pasiūlymų taikingu būdu nustatyti naujai, išmintingesne ūkinei santvarkai, — visa tai buvo atmesta. Nežiūrint to, mums pamažu pavyko išsius metus trukusiu taikingu darbu ne tik atlikti dideles vidaus reformas, bet ir suvienyti vokiečių tautą, sukurti Didžiųjų Vokie-

čių Reichą, milijonus vokiečių tautiečių vėl sugrąžinti į jų tikrąjį tévynę ir tuo būdu jų skaidius svoriu leisti pasinaudoti savo politinę galybę. Tuo laiku man pavyko sudaryti tam tikrą skaičių sajungininkų, kuriu priesakyje stovi Italija, su kurios valstybės galva mane riša glaudūs asmeniški ir nuoširdžios draugystės ryšiai (gyvos ovacijos). Taip pat ir su Japonija mūsų santykiai darësi vis geresni. Europoje nuo šio pavasario visa eilė tautų ir valstybių mums visą laiką rodė simpatiją ir draugiškumo, ypač Vengrija ir kelios Šiaurės valstybės. Prieši tautų prisdėjo kitos tautos, deja, tik ne ta tauta, kurią aš daugiausia savo gyvenime stengiausiai pritraukti, t. y. britų tauta. Ir dėl to atsakomybės neteša visa anglų tauta. Yra keli žmonės, kurie savo keistoje neapykantoje sabotavo kiekviena tokį mėginimą susitarti, ir jie čia buvo remiami to tarptautinio pasaulinio priešo, kurį mes visi pažiame, — tarptautinės žydijos. Ir įvyko lygiai kaip 1914 m., nes turėjo būti imtasi smarkios atsiskaitymo kovos. Tačiau aš ir dėl to nenusigandau, nes man buvo aiškus vienas dalykas: jeigu šiomin priemonėmis ir mano pasiūlymais negalima įsigyti tokio anglų draugiškumo, tai jo negalima įsigyti né ateityje ir todėl neliko nieko kito, kaip karas. Tačiau aš esu dėkingas likimui, kad šią kovą aš galiu vesti (ilgos ovacijos). Todėl aš esu ir įsitikinęs, kad su visais tokiais žmonėmis tikrai negalima susitarti.

Tais mėnesiais, kai aš stengiausiai pasiekti susitarimo, po-nas Churchillis vis tešaukė: aš

noriu kariauti. Dabar jis kariauja. Ir visi jo kurstytojai bendrininkai, kurie sakydavo, kad čia bus malonus karas, kurie vienas kitą sveikino 1939 m. rugpjūčio 1 d. šio ateinančio „malonaus karo“ proga, — dabar jie gal būt jau apie ši „maloną karą“ kitaip galvos. Ir jeigu jie dar nenorėtų žinoti, kad šis karas Anglijai nėra joks malonus, tai jie laikui bégant pastebės, kad aš tiesą sakau. Sie karas kurstytojai viską padarė, kad tik Lenkija būtų pastumėta į karą, ir tai yra ne senojo pasaulio kurstytojai, bet ir naujojo pasaulio kurstytojai. Tai buvo laikas, kai Anglia dar nebuvo elgetavusi pasaulyje sau pagalbos, bet kai ji dar kilniai širdimi kiekvienam pasitaikusiam prižadėjo savo pagalbą. Tuo metu aš kaip tik padariau Lenkijai pasiūlymu, apie kuriuos Šiandien, įvykiams prieš mūsų valią pakrypus kita linkme, aš turiu štai ką pasakyti: tai buvo Visagalinti Apvaizda, kuri tasyk Lenkiją sukliudė, kad šis mano pasiūlymas būtų priimtas (smarkios ovacijos). Nuo to laiko vyksta kova tarp tiesos ir melo. Ir kaip visados, šia kovą laimės tiesa. Kitais žodžiais tariant, tai reiškia: ką visą laiką britų propaganda, ką visados tarptautinė žydija ir jos demokratiniai padėjėjai primeluoja, tai niekuo nepakeis istorinio faktu. O tas istorinius faktus yra tas, kad jau dvejų metų kaip Vokietija parabloška vieną priešą po kito (audringos ovacijos). Tučtuojau, po pirmojo atsiskaitymo kovos etapo aš vėl ištiesiau ranką. Tačiau ji buvo atstumta, ir nuo to laiko mes visi esame pergyvenę tai, kad kiekvienas taikos pasiūlymas iš mano pusės tučtuojau

karos kurstytojo Churchillio ir jo pasekėjų buvo išnaudotas padaryti pareiškimui, esą, tai esąs mūsų silpnumo irodymas. Todėl aš lieviaus toliau eiti šiuo keliu. Aš priejau išvadą, jog čia tegalima tik iškovoti visiškai aiškų sprendimą, ir tai pasaulinės istorinės reikšmės sprendimą ateinančiam šimtmeciui. Visą laiką siekdamas apriboti karo išsiplėtimą, 1939 m. aš nutariau pasiūlyti savo ministeri į Maskvą. Tai buvo karas, kurius mano jausmo nugalėjimas. Aš bandžiau prieiti čia prie susitarimo. Jūs patys geriausiai žinote, kaip garbingai aš laikiaus savo įsipareigojimų. Deja, kita susitarusioji šalis nuo pat pradžios tų įsipareigojimų nesilaikė. Po šių susitarimų įvyko išdavimas, kuris pirmiausia likvidavo visą Šiaurės rytų Europą. Ką tada tai mums reiškė būnant priverstiems tylomis žiūrėti į tai, kaip buvo smaugiamama maža suomių tauta, tą jūs visi žinote. Ką pagaliau reiškė tai, kad ir Baltijos valstybės buvo jėga užgrobtos, gali suprasti tik tas, kuris pažista Vokietijos istoriją ir žino, kad nėra ten né vieno kvadratinio kilometro žemės, kurio žmonijos kultūrai ir civilizacijai nebūtų atskleidę savo pionierišku darbu vokiečiai. Nežiūrint to, aš visa tai nutylejau. Tik kai aš savaitė išsavaudau, kad Rusija mano dabar atėjus valandą prieš mus kariauti, kai aš pamažu gavau dokumentus, irodančius, kad mūsų pasienyje atsiranda vis nauji aerodromai, kad viena divizija po kitos atsiunčiama iš visos milžiniškos sovietų valstybės ir mūsų pasienyje pastatoma, tada aš irgi pajautau pareigą iš savo pusės tuo

pasirūpinti. Juk istorija nedoro vanoja jokio apsiūlėjimo. Aš jaučiuosi, stovédamas vokiečių tautos priešakyje, esąs atsakinias už vokiečių tautą, už jos egzistenciją, už jos dabartį ir kiek galima daugiau už jos ateiti. Todėl aš buvau priverstas pamažu ir iš savo pusės imtis gynimosi priemonių. Jos buvo gryna defenzyvinio pobūdžio. Tačiau jau praėjusių metų rugpjūčio ir rugpjūčio mėnesiais buvo aišku: atsiskaitymo kova Vakaruose su Anglija, kur ypač buvo panau dojamos karinės vokiečių oro pajėgos, buvo nebejmanoma, nes mūsų užnugaryje buvo valstybė, kuri jau rengesi prieš mus žygioti. Kaip labai ji buvo pasirengusi tam žygiui, mes apie tai dabar visiškai gerai žinome. Dar kartą aš norėjau visą problemą išsiaiškinti ir todėl tada aš pakviečiau Molotovą į Berlyną. Jis man pastatė jums žinomas keturias sąlygas. Pirmiausia, Vokietija turėtų sutikti su tuo, kad Rusija likviduotų Suomiją. Aš negalėjau kitaip pasielgti, kaip tik atsisakyti sutikti su tuo. Antras klausimas buvo, ar vokiečiai tesė savo garantijas Rumunijai ir prieš Rusiją. Aš turėjau ir čia pasiltikti prie mano kartą duotojo žodžio. Aš nesigailiu, kad aš jis davau (ovacijos), nes aš Rumunijoje irgi suradau garbingą vyra generolą Antonescu, kuris savo laiku griežtai laikėsi savo duotojo žodžio. Trečias klausimas lietė Bulgariją. Molotovas reikalavo, kad Bulgarijoje būtų rusų igulų, kurios ten palaikytų rusų garantiją. Ką tai reiškia, tai žinojome mes iš Estijos, Latvijos ir Lietuvos atveju. Čia aš galėjau pasiremti tuo, kad tokia garantija priklauso nuo noro tos šalies, kuriai ta garantija teikiamā. Ketvirtas klausimas liečia Dardanelius. Rusija reikalavo bazių prie Dardanelių. Jeigu Molotovas dabar megintų dėl to ginčytis, nebūtų nieko nuostabaus. Jis pastatė šiuos reikalavimus, o aš juos atmečiau. Aš atsidėjės stebėjau Rusiją. Jau gegužės mėnesį padėtis buvo tiek toli pažengusi, jog nebegalėjo būti jokios abejonių dėl to, kad Rusija siekė pirmą progai pasitaikius, mus užpulti. Tada aš turėjau tylėti. Man buvo dvigubai sunku. Gal būt ne taip sunku prieš tévynę, nes galiausiai ji turi suprasti, kad yra momentų, kai negalima kalbėti, jei nenorima pastatyti į pavoju vienos tautos. Daug sunkiau man buvo tylėti prieš savo karius, kurie divizija prie divizijos stovėjo prie Reicho rytinės sienų ir nežinojo, koks iš tikrujų čia reikalingas. Ir kaip tik jų dėliai aš neturėjau kalbėti, nes jei aš būčiau tik vieną žodį ištaręs, tatai né kiek nebūtų pakeitę pono Stalino nutarimo, o būtų tada iškritusi galimybė padaryti staigmeną, kuri man buvo kaip paskutinis ginklas (ovacijos). Todėl aš ir ši momentą tylėjau, kol galutinai ryžausi dabar padaryti pirmąjį žingsnį. Tai, ką turiu čia šiandien prisipažinti, bu-

Vokiečių aviacija visu milžinišku svoriu puola Rytų fronte

GYRIAUSIOJI FIURERIO BŪSTINĖ. X. 3. Vyriausioji karo pajėgų vadovybė praneša:

Rytuose karo veiksmai buvo sėkmelingai įšiliami. Naktį i spalio 3 d. karo lėk. uvali su aiškiai pastebėtomis pasekmėmis bombardavo Maskvos karinės ižrengimų ir svarbiausios ginklu dėrbuvės į pietryčius nuo Charkovo.

Praėjusiai naktį stiprus karo lėktuvų junginys vėl puolė britų laivų stabybos centrą Newcastle. Buvo bombarduojama ilgai.

Be to, buvo numesta bombų į svarbius karinės ižrengimų Didžiosios Britanijos ryčiame ir pietryčiuose pakraštyje ir į kelius aerodromus. Kanalo srityje ketvirtadienį naikintuavus numušę 9 ir karos laivyno vienetai numušę tris britų lėktuvus.

Prieš lėktuvai nei d'ena, nei naktį į Reicho teritoriją nebuvose išskridę.

BERLIN. X. 3. Kaip matyt iš

vokiečių karo vadovybės pranešimo, vokiečių karo aviacija Rytų fronto pietinėje dalyje ypatingai įveikia. Buvo puolami karuomenės įelkinių, tankų ir automobilių voros, baterijos ir lauko pozicijos, o taip pat transportai. Buvo sunaikinti geležinkelio bėgiai, ivairių pastatų, geležinkelio stotis ir kitokių geležinkelio taikinių. Buvo sunaikinti keli traukinių, jų tarpe vieną prikrautus tankus. Sovietai Rytų fronto pietinėje dalyje turi nedaug geležinkelio. Ir kelių tinklelių čia re. a. Todėl jie yra prieverti į frontą žygioti negausiai daugiausia vienų bėgių geležinkeliais ir negausiai keliu. Dėl padarytų sunaikinimų geležinkelio linijose, ypatingai geležinkelio stotyse su jų labai sudėtingomis iešmėmis ir kelių ižrengimais, sutriko išsioms dienoms visas transporto susisiekimas. Vokiečių bombomis padaryta geležinkelio pylimų, bėgių ir stotų ižrengimams žala kiekvienam ruože yra tokia didelė ir negreit pažaisoma, jog apie tvarkinės municipijos, ginklų, maisto ir karuomenės pristatymą į frontą nebegali būti kalbos. Užnugario susisiekimo kelių sugadinimas be-

tariškai veikia į frontą. Keliai, kurių dėl geležinkelio susisiekimo surikimo žygiuoja labai daug karuomenės vorų, yra taip pat bombarduojami bombų iš karo lėktuvų krušos. Dėl to ir čia pristatymas į frontą sluboja. Tvarkinės žygiavimas ir tvarkinas karuomenės telkimas pasidarė neįmanomas. Vokiečių karo aviacija savo puolimus vėl nukreipė į Maskvos karinius pasta'us. Čia, visu pirmu, turima galvoje geležinkelio ižrengimus. Visi svarbūs Sovietų Sajungos geležinkelai, kaip spinduliai, sueina Maskvoje. Šieje geležinkelai yra vokiečių bombonešiams geri taikiniai. Daujau kaip 15 geležinkelii buvo daug kur išardyti, a. šeši geležinkelii užblokuoti, septyni traukiniai sunaikinti, 33 traukiniai padegti. 76 traukiniai sunkiai sužaloti ir 16 geležinkelii stočių bombarduoti. Tokie sunaikinimai smarkiai atsiliepia visam karinjam susisiekimui. Sovietų karo pajėgų karinio judėjimo sistema jra ir sovietu karinės pajėgumas žymiai susilpnėjo. Kadangi tuo pat metu bombarduojami į ginklų fabrikai, tai bolševiku karinės pajėgumas nukenčia nebeįmanomu būdu.

(Nukelta 1 2 ps.)

FIURERIO KALBA

(Aukelta iš 1 psl.)
vo sunkiausias nutarimas visame mano ligioliniame gyvenime, nes kiekvienas tokis žingsnis atidaro vartus, už kurių slepiasi tik paslapstys. Birželio 22 d. ryta prasidėjo ši didžiausioji pa-saulio istorijoje kova. Nuo to laiko praėjo apie pusketvirtą mėnesį, ir aš galu dabar čia jau konstatuoti: viskas nuo to laiko vyko planingai (audringos ovacijos). Per visą tą laiką nė vienai sekunde iš vadovybės rankų nebuvu atimta iniciatyva (pakartotinos audringos ovacijos). Priešingai, lige šios dienos kiekvienas veiksmas vyko lygiai taip pat planingai, kaip anksčiau Rytuose prie Lenkiją, pasukui prieš Norvegiją ir pagaliau prieš Vakarus ir Balkanuose. Tik vieną turiu aš čia konstatuoti: mes neapsivylėme planu teisingumu, mes neapsivylėme nė istoriniu mūsų karių narsumu, mes neapsivylėme nė mūsų ginklų tobulumu. Mes neapsivylėme visos mūsų fronto organizacijos neklidomu funkcionavimu milžiniškoje užfrontės erdvėje, neapsivylėme nė vokiečių tévynė. Tačiau mus kai kas apvylė: mes neturėjom jokio supratimo apie tai, kaip milžiniškai šis priešas buvo pasiruošęs prieš Vokietiją ir Europą ir kaip didelis buvo pavojus, kaip laiku ši karta mes išgelbėjome nuo sunaikinimo ne tik Vokietija, bet ir Europa. Tai šiandien aš galu čia pareikštį (audringas pritarimas). Tai aš pasakau tik šiandien, nes aš turiu tai šiandien pasakyti, kai mūsų priešas jau yra palaužtas ir niekados daugiau nebeatikels (kelias minutes trukusios ovacijos). Cia prieš Europą susitelkė jėga, apie kuria, deja, daugumas neturėjo jokio supratimo ir daug kas dar šiandien nesupranta. Tai būtų buvęs antrasis Čingishano puolimas. Kad šis pavojus yra pašalintas, dėkokiame pirmiausia vokiečių kareiviams už jų narsumą, ištvermę, pasiryžima au-kotis, o taip pat ir visiems tiems, kurie su mumis žygiuoja. Juk dabar pirmą kartą vyko toks Europos kontinento atbudimas. Šiaurėje kovoja Suomija - tikra didvyrių tauta (gyvos ovacijos). Savo plačiose erdvėse ji prieš-

nasi, pasitikėdama vien tik savo jėga, savo drasa, savo narsumu ir atkaklumu. Pietuose kovoja Rumunija (ovacijos). Vadovaujama narsaus ir ryžtingo vyro, ji nuostabiu greičiu išėjo iš sunkiausią valstybės krizių, kurios galėjo išstikti tautą ir valstybę. Apžvelge platujį šio karo frontą nuo Ledinuotojo vandenyno iki Juodosios jūros, matome, kad šiose plačiose erdvėse kovoja dabar mūsų kariai ir ju eilėse bei su jais drauge žengia suomai, italai (ovacijos), vengrai (ovacijos), rumunai, slovakai (ovacijos), kroatai (ovacijos), ispanai, — jie veržiasi dabar i mūši (ovacijos). Belgai, olandai, danai, norvegai, net ir prancūzai yra išjungę i ši didžiul frontą (audringos ovacijos). Dažnai nebuvu galima kalbėti vien tik dėl to, kad mes tuo per anksti galime prieš painformuoti apie tą padėti, kuri jam pačiam, turint tokį skurdų informacijos biurą, téra žinoma dažnai tik dienoms, o kartais ir savaitėms praslinkus. Vokiečių kariuomenės pranešimas yra tiesos pranešimas. Anglu tvirtinimu, Rytuose mes jau trys mėnesiai kaip patiriame vieną pralaimėjimą po kito. Tačiau mes esame i rybus nuo Smolensko, mes esame priešais Leningradą ir mes esame prie Juodosios jūros. Mes esame priešais Krimą, ir ne rusai juk stovi prie Reino (juokas).

Jeigu ligi šiol rusai būtų nuolat laimėjė, tai jie juk nėra sa-volaimėjimų išnaudojė, o po kiekvieno laimėjimo atsitraukė 100 arba 200 kilometrų, galimas dalykas, stengdamiesi mus į krašto gilumą išvilioti (juokas). Be to, apie šios kovos dydi pasako keli skaičiai. I nelaisvę paimta jau 2,5 milionai so-vietų. Paimtų arba sunaikintų, bet mūsų rankose esančių, patrankų skaičius jau šiuo metu siekiai lygiai 22.000. Sunaikintų arba paimtų, t. y. mūsų rankose esančių, šarvuociai skaičius dabar siekia jau daugiau kaip 18.000. Be to, yra sunaikinta arba numušta daugiau kaip 14.500 lėktuvų. Taip pat yra užimta sritis, kuri yra dvigubai didesnė už buvusią Vokietiją, kai aš 1933 m. pradėjau jai vadovauti, arba keturis kar-

tus didesnė už Angliją. Toliau Fiureris pareiškė: Ką bolševizmas gali padaryti iš žmonių, mes dabar matėme: prieš, kurių kovoja iš vienos pusės, žvėriškai trokšdamos krauso, ir iš kitos pusės — bijodamas savo komisarų. Darbininkų ir valstiečių roju, kuri aš visuomet esu nušvietęs, pasibaigus šiam žygini papasakos milijonai karių taip, kaip aš esu jū nušvietęs. Juk jie žygiuoja per šio „rojaus“ gatves. Tu žmonių pragyvenimo lygio sąskaiton pastatytas vienintelis fabrikas — ginklų fabrikas. Tai ginklų fabrikas prieš Europą. Ir prieš ši žiaurų, žvérišką prieš su tokiu milžinišku apsiginklavimu kovodami, mūsų kariai pasiekė tuosius laimėjimus. Aš nerandu žodžio, kuris geriausiai galėtų jems tiktis. Ką jie nuolat drąsiai ir narsiai atlieka, pareikšdami savo milžiniškas pastangas, — tai yra neįsivaizduotina. Jie visi yra lygūs. Viršuje, tačiau, stovi dar vokiečių pėstininkas, vokiečių šaulys. Tame žygije dalyvauja divizijos, kurios nužygiavo daugiau kaip 2.500—3.000 kilometrų. Kalbant apie žaibų karą, tų kareivų žygius, tekėtų pavadinti žaibškais. Téra tik pora istorinių žaibinių atstraukimų, kurie savo greičiu yu veiksmus prašoko. Tačiau ten buvo ne tokie dideli atstumai, nes buvo laikytasi vis arčiau pajūrio. Nenoriu aš čia prieš šmeižti, aš tenorū tik teisėtai vokiečių kariui priskirti tai, ką jis yra nusipelnes. Jis atliko tokius žygius, kurių niekas negali pralenkti. Ir tai, kas yra atlakta šio fronto užnugaryje, yra tikrai milžiniška. Daugiau kaip 25.000 kilometrų rusų gelezinkelių vėl jau atstatyta. Daugiau kaip 15.000 kilometrų rusų gelezinkelių jau yra su vokiečių kariuomenės vienetai, kovodam dėl Leningrado, užmė pietų vakarų miesto dalyje esančios istorinius ca-

ro rūmus, kurie dėl jame esamų vertingų meno turų, yra žinomi kaip „Rytų Versalilis“. Sovietų baterijos Kronštate velti stengiasi suklundytis čia sutelktų sovietų jėgų apsupimą. Savo granatomis jie apnaikino didelį aplink rūmus esančius telės, buvo baisiai sutinės ir krauju pasruvės. Ji po šešias valandas išlaikydavo už apirankų pakartą. Jis labai stambus vyras — sieksniuo aukščio ir metrinio pločio, — todėl jam buvo labai sunku kaboti ant kablio. Geležiniai apirankai taip išsėdavo į jo rankas, kad jis parvykdavo iš tardymu su baisiausiomis žaizdomis ant rankų. Jis nuolat tardydavo ir kankindavo. Jo iškentėtas kančias sunku aprašyti, reikėjo tik pamatyti jo baisią išvaizdą, kad būtų galima turėti supratimo, kaip jis buvo kankinamas. Jis mušė, šaudė, kankino reikalaudami išduoti jo draugus, su kuriais jis sykiu dirbo prieš bolševikus, bet jis jų neišdavė. Vieną syki jam pranešė, kad jo žmona ir mažas sūnelis yra paimti ir taip pat bus kankinami, jei jis nepasakysias teisybės apie save ir savo draugus. Jis jems atsakė:

— Galit ką norit daryti su mano žmona, vai ku ir manim, daugiau jūs nieko iš manęs nebe-išgausite, nes aš jums pasakiau, ko norėjote.

— Ot, tai biaurybė žmogus, jis neturi jokios sąžinės, leidžia taip biauriai save kankinti ir teisybės nesako, — stebėjosi jo budeliai kan-kindami jį.

Birželio 13 d. Šv. Antanas — kalinių patronas. Prieš auštant kapitonas J. grižęs iš tardymo prišoko prie mano lovos:

— Pulkininke, šianakt mane baisiai kankino, bet aš važiuodamas pasimeldžiau prie Šv. Antano ir neišdavau... Tik, pulkininke, aš vieną dalyką labai negerai padariau. Pasakyk man, kaip aš turėjau pasielgti? Jie mane mušė, mušė, reikalaudami, kad pasakyčiau jems visą teisybę. Aš jems teisinau, jog jau visą teisybę esu pasakes. Tada jie mane nukabino nuo kablio ir liepė parašyti tokį rašteli: „J... ty! Aš prisipažinu ir visą teisybę jems pasakiau“. Po

nei. Ryšium su tuo jis pastebėjo: aš žinau, kad dabar nebéra jokio priešo, kurio mes su turimais municijos kiekiais nenugalėtume. Ir jei kartais jūs skaičiote laikraštyje apie milžiniškus kitų valstybių planus, kuriuos jūs numato ir pradeda ivykdyti, ir jei jūs girdite apie milijardinės sumas, tai, mano tautiečiai, atsiminkite apie tai, ką aš jums dabar sakau: 1) prie šios kovos mes ištraukiamės išsiųstas kontinentą, 2) mes kallbame ne apie kapitalą, bet apie darbo jėgą, ir šią darbo jėgą mes panaujodame visu šimtu procentų šiame reikale, ir 3) jei mes apie tai nekalbame, tai tas nereiškia, kad mes nieko neveikiame. Aš visiškai tikrai žinau, kad kiti visa tai geriau gali kaip mes. Jie gamina tankus, kurie yra nenugalimi, jie yra greitesni už mūsiškius, tvirčiau apšaruoti, negu mūsiškiai, jie

turi geresnes patrankas už mūsiškes, ir jie visiškai nereikiava benzino. Kovoje mes jas sunaikiname, ir tai yra lemiamas dalykas (ovacijos). Ir tos mūsiškes, kuriomis mes šiandien važiuojame arba šaudome, arba skrendame, nėra tos mūsiškes, kuriomis mes ateinančiai metas važiuosime arba šaudysisime arba skrisime. Si kara laimėjus, galima bus pasakyti, kad jis laimėjo vokiečių kariai, kurie savo mase tikrai atvaizduoja mūsų tautos mase, ir kad jis laimėjo vokiečių tévynė su mūsiškių dirbancių žmonių. Šiam kariui pasibaigus, aš iš jo grišiu, būdamas dar fanatiškesnis nacionalsocialistas, kaip anksčiau buvau. Aš pareinu iš šio karo vėl su savo senaja partijos programos, kurios ivykdymas man yra ir atrodo esas dar svarbesnis, kaip gal būt pirmąją dieną.

Generalfeldmaršalui von Brauchitsch šiandien 60 metų

Berlin. X. 3. Generalfeldmaršalui vyriausiajam vokiečių kariuomenės vadui Walter von Brauchitschui spalį 4 d. sukanka 60 metų.

Sis labiausiai nusipelnes karininkas, kuris pereity metų kovo mėnesyje galėjo švesti savo 40 tarnybos metų jubiliejų, yra vienos senos Silezijos kareivių šeimos aisiaus. Savo karinę karjerą jis pradėjo vienam gvardijos grenadierių pulke, bet jau leitenantu perėjo į artileriją ir netrukus po to, buvo komanduotas į generalinį štabą. Kaip generalinio 16-sios armijos štabo karininkas jis dalyvavo Didžiajame kare ir ypatingai pasižymėjo kletose kovose prie Verduno.

1915 m. Brauchitschui buvo suktitas Geležinio Kryžiaus I-čios klasės ordinis. 1917 m. generolas

Užimti buv. caro rūmai prie Leningrado

BERLIN. X. 3. DNB iš kariuomenės sluoksnių patiria, kad vokiečių kariuomenės vienetai, kovodam dėl Leningrado, užmė pietų vakarų miesto dalyje esančios istorinius

ro rūmus,

kurie dėl jame esamų vertingų meno turų, yra žinomi kaip „Rytų Versalilis“. Sovietų baterijos Kronštate velti stengiasi suklundytis čia sutelktų sovietų jėgų apsupimą. Savo granatomis jie apnaikino didelį aplink rūmus esančius

parką. Vokiečių pėstininkų ir artilerijos puolimo niekas negalėjo sulaukti. Ir paskutinieji sovietų priešinimosi lizdai buvo vokiečių „išrūkyti“, padarius priešui kruvinus nuostolių.

Brangūs meniniai pastatai per kovas didžioje savo dalyje paliko neliestī,

o tą gaisrą, kurį sukėlė bolševikai atsitraukdam, vienam ištaigingame pastate, vokiečių kareivai greitai užgesino.

juo turėjau pasirašyti pavardę. Ką dabar jis pamanyti gaves tokį mano ranką parašytą rašteli, nors mano ranka labai drebėj nuo apirkio išveržimo, bet vis tik jis gali suprasti, kad tai mano rašta... — beveik su ašaromis akys skundesi man kapitonas.

— Mielas Staseli, perdaug nesigriažk, — atsakiau jam. — Tu gi kitaip ir negalėjai pasielgti. Jei tu to rašteli nebūtum rašęs, tada jie aškiai būtum parodęs, jog meluoji...

— Bet J... čiui tas rašteli bus kur nors netikėtai pakištas, kad jis pamanytu, jog aš pat jūs nebušiai, — progai pasitaikius, pasiūnčiau. Jie gi suras kokį nors būdą suvaidinti, kad atrodytu, jog jis jū tiesiog iš manęs gaves. Jis gi jū gaves gali dabar iš tikrujų prisipažinti ir kitus išduoti...

— Nusiramink, Staseli, — sakau jam. — J... tysi nebus toks kvailas, kad nesuprastų, jog tu jū rašeit jūs priverstas, jau iš vien nenormalaus tavo bražo jam bus aškiai, kad čia kas nors netai yra.

Pagaliau kapitonas J. Šiaip tai nusiramino ir atsigulė, bet ne koks buvo jo miegas, nes visi sanariai skaudėjo.

Jonas G. taip pat labai žiauriai buvo kankinamas. Jo nugara, šlaunys ir kinkos baisiai su-tinusios, tamsiai mėlynos, krauju pasruvusios, į kotletą panašios. Ant blauzdų buvo labai dideles žaizdos, nes buvo labai sudaužytos blauzdos ir rankų raumenys. Ant rankų apirankiai buvo išpiautos žaizdos, kad atšokusi mėsa kaboj, nes jo labai storos rankos, todėl jems sunku buvo uždėti apirankius. Jis labai stiprus vyras, kad „funkēmis“ mušamas iš skausmo apirankius nutraukė, net enkavedistai išsigandę šalin pašoko.

E. d.

Pulkininkas J. Petruitis

Kaiči jie mus sušaudė

33

KAMERA N 94.

Tam pačiam trečiam aukštę kamera su keturiomis prie sienų prirakintomis geležinėmis lovomis. Pro langą matyti Senamiesčio dailis, Aleksotas, A. Freda ir aviacijos aerodromas, kaip ant delno. Si kalėjimo dalis, antram ir trečiam aukštę, vadinasi ketvirtuoju skyriu. Šiose kameroose sėdi nebepaprasti nusikaltėliai, kurie buvo tik tuo, kad jie tarnavo neprieklausomoj Lietuvių, bet aktyvūs kontrrevolucioninkai, kurie dabar kuo nors pasižymėjo, norėdami išvysti bolševikus iš savo tévynės.

Devyniasdešimt ketvirtoj kameroj sėdime penk viryai: aviacijos kapitonas Stasys J., Jonas G., Jonas D., „politrukas“ Koniušenko ir aš. Vėliau atvarė dar Vaclovą K.

Stasys J. ir Koniušenko nesenai grįžo iš karcerio, jie buvo po tris paros nubausti už pasipriešinimą žydui barzdaskučiui. Mat, tas šlykštus žydpalaikis taip kirpdavo mums plaukus, jog būtinai turėdavo palikti plaukų dryžes ant galvos, kad utėlės turėtų kur pasikartti.

Tur būt, niekas nebuvu taip žiauriai iškanstantas tardymu metu, kaip vargšas kapitonas. Jo visas kūnas buvo raudonai-juodas, panašus į kepamą kotletą — niekur nesimatė sveikos vie-

Eröffnung des Winterhilfswerkes 1941/42 im Berliner Sportpalast

Der Führer berichtete der Welt von den deutschen Schlachterfolgen im Osten

BERLIN, 3. OKTOBER.
Freudige Überraschung hatte das deutsche Volk erfasst, als am Freitag mittag verkündet wurde, dass der Führer zur Eröffnung des Winterhilfswerkes 1941/1942 sprechen werde. Kopf an Kopf drängten sich die Tausende. Das Braunhemd der Partei und das Feldgrau der Soldaten beherrschten den Versammlungsraum. Aus den Berliner Lazaretten waren Hunderte von Verwundeten gekommen, denen die ersten Reihen vorbehalten waren. Heilrufe grüßten die führenden Männer der nationalsozialistischen Bewegung, wenn sie den riesigen Raum betraten. Besonders herzlichen Beifall empfing Reichsminister Dr. Göbbels, den Berliner Gauleiter. Der Rechenschaftsbericht, den Dr. Göbbels gab, bewies in nüchternen Zahlen, mit welcher Tapferkeit das deutsche Volk in der Heimat sich unter die Front seiner kämpfenden Soldaten gestellt hat.

Reichsminister Dr. Göbbels

zeigte, wie z. B. die Betreuung von „Mutter und Kind“ und die Kinderlandverschickung aus den bombengeschädigten Gebieten wertvollste Volkskraft erhalten hat. Dr. Göbbels bezeichnete das Winterhilfswerk des deutschen Volkes als das grosse Bekenntnis zur Gemeinschaft und führte unter anderem aus: „Das Gesamtaufkommen des zweiten Kriegswinterhilfswerkes 1940/41 beträgt 916.240.000 RM gegen 681 Millionen RM im vergangenen Jahr. Das bedeutet also eine Steigerung um 235 Millionen RM. In zweiten Kriegswinterhilfswerk wurden 442 Millionen Winterhilfsabzeichen abgesetzt. Das deut-

sche Volk hat — das Gesamtergebnis aller Kriegshilfswerke 1940/41 zusammengerechnet, also einschließlich Winterhilfswerk, Deutsches Rotes Kreuz, Beiträge zur nationalsozialistischen Volkswirtschaft usw. — an jedem Tag des soeben abgelaufenen Opferjahres freiwillig rund 4 Millionen RM für soziale Zwecke aufgebracht. Insbesondere haben wir Deutschen in den letzten 8 Jahren für das Winterhilfswerk die riesenhafte Summe von über

4 Milliarden RM geopfert.

Das ist so viel — um ein Beispiel zu nennen — wie die gesamten Staatsausgaben der Schweiz im Laufe von 10 Jahren“. Dr. Göbbels wies dann im einzelnen die Ver-

wendung dieser gewaltigen Beträge nach und hob hervor, dass nahezu zwei Drittel des Gesamtaufkommens des Kriegswinterhilfswerkes, nämlich rund 600 Millionen RM als Zuwendung an die nationalsozialistische Volkswirtschaft abgeführt werden konnten, während das letzte Drittel zur Linderung von Not, vor allem in den neu zum Reich gekommenen Gebieten aufgewendet worden sei. Um der berufstätigen Mutter die Sorge um die Unterbringung und Erziehung ihrer Kinder abzunehmen, habe die nationalsozialistische Volkswirtschaft die Zahl ihrer Kindergesellschaften während des Krieges stark erhöht und unterhält heute insgesamt 23.000 Kindergarten, in denen über 420.000 Kinder täglich sorgfältig betreut werden. Im Rahmen der erweiterten Kinderlandverschickung wurden

Seit 48 Stunden abermals eine Operation von gigantischem Ausmass im Gange/Bisher 2,5 Millionen Gefangene/22.000 Geschütze, über 18.000 Panzer und mehr als 14.500 Flugzeuge auf dem Verlustkonto der Sowjets

Gesamtheit, sondern einiger verbohrter Hasser und des internationalen Weltfeindes des Judentums.

Jetzt habe Churchill den Krieg, den er und seine Mithelfer 1939 als reizend bezeichneten. „Wenn sie noch nicht wissen sollten, dass dieser Krieg für England keine reizende Sache wird, so werden sie es mit der Zeit noch merken, so wahr ich hier stehe“. Der Führer erinnerte daran, dass er auch nach Ausbruch des Krieges mehrfach die Hand zum Frieden bot, die aber immer ausgeschlagen wurde. „Ich habe es daher aufgegeben, nochmals diesen Weg zu versuchen“.

Moskau gigantischer Verrat

Der Führer erinnerte an seinen Versuch, mit Moskau zu einer Verständigung zu kommen und verwies auf den gigantischen Verrat, mit dem Moskau auf diesen Versuch erwiderte. Der drohenden russischen Gefahr zuvorzukommen, sei der schwerste Entschluss seines bisherigen Lebens gewesen. Heute könne er feststellen, dass er sich

weder getäuscht habe in der Richtigkeit seiner Pläne, in der Tapferkeit des deutschen Soldaten, über das Funktionieren der Organisationen, wohl aber in einem: „Wir hatten keine Ahnung, wie gigantisch die Vorbereitungen dieses Gegners gegen Deutschland und Europa waren, wie haarscharf wir diesmal vorbeigekommen sind an der Vernichtung nicht nur Deutschlands, sondern Europas“.

Der Führer nannte dann Zahlen: russische Gefangene bisher rund 2,5 Millionen, vernichtete oder erbeutete Geschütze rund 22.000, Panzer über 18.000, Flugzeuge über 14.500.

Die Leistungen des deutschen Infanteristen

Eingehend hob der Führer die Leistungen der deutschen Truppe hervor. Als an der Spitze stehend nannte er die Leistungen des deutschen Infanteristen. „Wir haben Divisionen, die seit dem Frühjahr über 2.500 — bis 3.000 Kilometer zu Fuß marschiert sind“. Zu dem, was über die angeblichen gigantischen Pläne der Feindstaaten geschrieben wird, stellte der Führer fest: „Erstens: wir stellen in den Dienst dieses Kampfes ebenfalls einen ganzen Kontinent. Zweitens: wir reden nicht von Kapital, sondern von Arbeitskraft und diese Arbeitskraft stellen wir hundertprozentig in diesen Dienst. Drittens: ich weiß, dass die anderen alles besser können. Ihre Tanks sind angeblich besser, aber

„wir haben sie im Kampf abgeschossen, und das ist entscheidend“.

„Und die Maschinen, die bei uns heute fahren oder schießen oder fliegen, sind nicht jene Maschinen, mit denen wir nächstes Jahr fahren oder schießen oder fliegen werden“. Eingehend auf die gewaltigen Leistungen von Front und Heimat schloss der Führer: „Wenn dieser Krieg zu Ende sei, wird, dann werde ich aus ihm zurückkehren als ein noch viel fanatischer National - Sozialist, als ich es früher war. Ich komme zurück mit meinem alten Parteiprogramm, dessen Erfüllung mir noch wichtiger ist und zu sein scheint als vielleicht am ersten Tag“.

„Eine Ehre für jede Nation, an der Seite Deutschlands kämpfen zu dürfen“

Die ersten Pressestimmen zu der Rede des Führers

Budapest, 3. Oktober.
Die grosse Rede des Führers anlässlich der Eröffnung, des dritten Kriegswinterhilfswerkes hat in Ungarn stärksten Eindruck hervorgerufen. An massgebender ungarischer Stelle unterstreicht man, dass es einer späteren Zeit vorbehalten bleibe, die weithistorische Rolle, die Adolf Hitler als Organisator und Führer des Kreuzzuges gegen den Bolschewismus übernommen hat, in ihrer vollen Tragweite und Auswirkung zu würdigen. Jede Nation müsse sich geehrt fühlen, in diesem Kampfe für die Rettung der Menschheit an der Seite des Grossdeutschen Reiches mitkämpfen zu dürfen. Insbesondere gelte dies für Ungarn, so betont man. Ungarn betrachte es als seine vornehmste Aufgabe, an der Seite Deutschlands an diesem Kampf bis zum Siegreichen Ende teilzunehmen.

Madrid, 3. Oktober.
Die Presse bringt die Rede des Führers und des Reichsministers Dr. Göbbels in grösster Aufmachung und ausführlichen Auszügen. In ihren Schlagzeilen heben die Blätter hervor, dass sich seit 48 Stunden eine neue gigantische Vernichtungsschlacht im Rollen befindet und dass die bolschewistische Armee bereits zu schweren Schlägen erhalten habe, um jemals wieder Europa bedrohen zu können. Besondere Beachtung schlägt im Rollen befindet und dass Führers, dass die spanische Freiwilligendivision jetzt in die Feuerlinie einrückt.

Frei erfunden!

Berlin, 4. Oktober.
Von zuständiger Seite wird mitgeteilt: Um von dem Verlust der bolschewistischen Schlachtschiffe „Marat“ und „Oktoberrevolution“ in den Gewässern bei Leningrad abzulenken, verbreitet das sowjetische Informationsbüro wiederholt die Nachricht, dass der deutsche Kreuzer „Köln“

Der Führer hat einen neuen Kriegsorden gestiftet

Zur Anerkennung vielfacher außergewöhnlicher Tapferkeits- oder Führungsstatuen hat der Führer den Kriegsorden des Deutschen Kreuzes gestiftet. Nach Artikel eins der im „Reichsgesetzblatt“ vom 2. Oktober verkündeten Verordnung ist der Orden des Deutschen Kreuzes ein Wehrmachtorden, der in Silber und in Gold verliehen wird. Laut Artikel zwei besteht der Orden aus einem achtsackigen Dunkelgrauen, silbergeränderten Stern, der in einem silbernen bzw. goldenen Lorbeerkrantz auf mattsilbernem Feld ein schwarzes silbergerändertes Hakenkreuz trägt. Der Lorbeerkrantz zeigt unter der Jahreszahl 1941. Das Deutsche

versenkt worden sei. Diese Meldung ist von Anfang bis Ende frei erfunden.

Sieg im Westen in Mexiko

Etwa 100 Ibero - amerikanische Diplomaten sowie die hiesigen Gesandten Italiens und Japans nahmen gestern auf Einladung des deutschen Gesandten, Freiherrn Rüdt von Collenberg an einer Sondervorführung des deutschen Wehrmachtfilms „Sieg im Westen“ teil. Unter den Gästen, die das Filmdokument tief beeindruckt, befanden sich die Botschafter Argentiniens, Brasiliens und Chiles.

Hilfe für Moskau in einigen Monaten!

Aus einem Telefongespräch von „Tokyo Nichi Nichi“ mit ihrem New Yorker Vertreter hat sich hinsicht-

lich der Auffassung US - amerikanischer Kreise über die Haltung Washingtons zur Moskauer Konferenz und die allgemeine Lage folgendes ergeben: Eine effektive Hilfe für Moskau werde nur in einigen Monaten möglich sein, vielleicht sogar erst im Frühjahr. Allgemein ist man der Ansicht, dass zur Zeit wenig für Moskau getan werden könnte. Das wichtigste Problem sei die Transportfrage. Bezuglich der Konvoifrage verlautete, dass Washington den Schutz von Transporten nach Singapore bisher nicht dementiert habe und man daher annehme, dass auf dieser Linie die Handelsschiffe bewaffnet werden würden. Falls die USA - Hilfe über Wladiwostok sich verstärke, erwarte man auch den Schutz dieser Transporte.

In dem antiken Athener Theater des Herodes Attikus fand am Montag das erste Sinfoniekonzert der diesjährigen Saison statt.

Schiffsbauzentrum Newcastle bombardiert

An der britischen Ost- und Südostküste operierte unsere Luftwaffe

AUS DEM FUHRERHAUT-QUARTIER, 3. OKTOBER.

Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt: Im Osten wurden die Operationen erfolgreich fortgeführt. Kampfflugzeuge bombardierten in der Nacht zum 3. Oktober mit beobachteter Wirkung militärische Anlagen in Moskau sowie ein wichtiges Rüstungswerk südostwärts Charkow.

Ein starker Kampffliegerverband griff in der letzten Nacht erneut das britische Schiffbauzentrum Newcastle mit nachhaltiger Wirkung an. Weitere Luftang-

riffe richteten sich gegen kriegswichtige Einrichtungen an der britischen Ost- und Südostküste sowie gegen mehrere Flugplätze.

Im Kanalgebiet schossen am gestrigen Tage Jäger 9, Einheiten der Kriegsmarine 3 britische Flugzeuge ab.

In Nordafrika bombardierten deutsche Sturzkampfflugzeuge am 1. Oktober die Hafenanlagen von Marsa Matruh und Tobruk. Einheiten der deutschen Kriegsmarine schossen an der lybischen Küste 3 britische Flugzeuge ab. Der Feind flog weder bei Tag noch bei Nacht in das Reichsgebiet ein.

*

Rom, 3. Oktober.

Das Hauptquartier der Wehrmacht gibt bekannt: Verbände der Luftwaffe griffen am gestrigen Tage erneut die Flugstützpunkte der Insel Zypern an und verursachten beträchtliche Brände. In Nordafrika bombardierten Einheiten unserer Luftwaffe und deutsche Flugzeuge wiederholte bedeutende Bodenziele in den Gebieten von Tobruk und Marsa Matruh und trafen vorgeschoßene Feldflugplätze. Die Stadt Bengasi erlitt einen neuerlichen Luftangriff. Eine Hurricane wurde zur Landung in unseren Linien gewungen. Der Flugzeugführer wurde gefangen genommen. In Ostafrika nichts von Bedeutung.

ANORDNUNG Nr. 1

DES HERRN GENERALKOMMISSARS IN KAUEN AUF DEM GEBIETE DER GETREIDE - UND FUTTERMITTELWIRTSCHAFT

Im Interesse der Sicherung der Erzeugung und gerechten Verteilung erlasse ich für das Gebiet Litauen folgende Anordnung:

1.

Sämtliche in den landwirtschaftlichen Betrieben erzeugte Getreide und Futtermittel unterliegen der Ablieferungspflicht.

2.

Als Getreide im Sinne dieser Anordnung gelten:

Roggen	Erbse
Weizen	Bohnen
Gerste	Peluschen
Hafer	Heu
Buchweizen	Stroh

3.

Für Roggen und Weizen wird die Gesamtablieferungspflicht angeordnet. Es sind aber mindestens die von den Kreischefs auf den Veranlagungsbescheiden festgesetzten Mengen bereit zu stellen. Ausgenommen sind diejenigen Mengen, welche im Erzeugerhaushalt einschließlich Deputate und für Saatzwecke Verwendung finden.

Das Verfüttern von Roggen und Weizen, sowie die Verarbeitung zu Brantwein ist verboten.

4.

Zum Ankauf von Getreide beim Erzeuger ist nur der Landw. Zentral-Genossenschafts-Verband „Lietūkis“ mit seinen angeschlossenen Filialen und Genossenschaften berechtigt.

5.

Die Lietūkis ist verpflichtet, dem Erzeuger die in der Preisanordnung Nr. 1 des Herrn Reichskommissars vom 11. 9. 41. festgesetzten Erzeugerpreise zu bezahlen und für die abgelieferten Mengen Empfangsberechtigungen auszustellen.

Es gelten nachstehende Preise:

Getreide - art:	Natural - gewicht in kg je 1 hl Getr.	Reinheit %	Aug. Sept.	Nov. Okt.	Jan. Dez.	März	April und später		
ROGGEN									
gedarrt	74 u. Höh.	99	100	101	103	102	99		
ungedarrt	72 "	99	93	94	96	95	92		
WEIZEN									
gedarrt	78 "	99	118	119	121	120	117		
ungedarrt	78 "	99	111	112	114	113	110		
FUTTERGERSTE									
gedarrt	2 — zellig	69 "	99	100	102	101	98		
	4 — zellig	67 "	99	99	100	102	101	98	
	ungedarrt	2 — zellig	68 "	99	92	93	95	94	91
	4 — zellig	66 "	99	92	93	95	94	91	
BRAUGERSTE									
gedarrt	2 — zellig	69 "	99	109	110	112	111	108	
	4 — zellig	67 "	99	109	110	112	111	108	
	ungedarrt	2 — zellig	68 "	99	102	103	105	104	101
	4 — zellig	66 "	99	102	103	105	104	101	
BUCHWEIZEN									
gedarrt	58 "	99	130	132	133	130	128		
ungedarrt	56 "	99	123	125	126	123	121		
HAFER									
gedarrt	50 "	98	99	100	102	101	98		
ungedarrt	48 "	98	92	93	95	94	91		

Mischungen von Getreidesorten oder von Getreide - und Hülsenfrüchten werden nach dem Anteil der darin enthaltenen Sorten bezahlt.

Die Preise gelten frei Bahnhof, Erzeugerstation oder Lager Lietūkis. Für Mindergewichte, Geruch und Verunreinigungen werden entsprechende Abschläge und für Mehrgewicht Zuschläge gemacht.

6.

Die Lohnmüllereien sind nur zur Vermählung der im Haushalt des Erzeugers benötigten Getreidemengen berechtigt. Der Mahllohn ist in bar zu vergüten. Ueber die vermählene Menge ist genau Buch zu führen, mit Angabe des Kunden und Vermählungstages.

7.

Für die Ablieferung von Getreide im Sinne des Abs. 2 dieser Anordnung werden folgende Ablieferungsfristen bestimmt:

Für Getreide:

20% bis 15. Oktober 1941,
20% bis 15. November 1941,
30% bis 15. Dezember 1941,
30% bis 1. Februar 1942,

und Heu: sofort abliefern.

Für Hülsenfrüchte:

bis 1. Februar 1942.

8.

Verstöße gegen diese Anordnung werden schärfstens bestraft.

9.

Diese Anordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft.
Kauen, den 26. September 1941.

Der Generalkommissar in Kauen
(gez.) Dr. von RENTELN.

Generalinio Komisaro Kaune skelbimas Nr. 1 javų ir pašaru ūkio srityje

Gamybai ir teisingam paskirstymui užtikrinti skelbi Lietuvos srityje iš potvarkių:

I.

Visiems žemės ūkio įmonėms gaminamiems javams ir pašarams taijoma atidavimo prievoletė.

II.

Javas šio potvarkio prasme laikomi:

rugiai	žirniai
kviečiai	pupelės
miežiai	peliuskai
avižos	šienas
grikiai	šiaudai

III.

Rugiamas ir kviečiamas taikoma visuotina atidavimo prievoletė. Tačiau, mažausiai, reikia paruošti tuos kiekius, kuriuos nustato apskričių viršinkai atiduotinių kiekijų prancimuoje. Išimtis daroma tiems kiekiam, kurie sunaudojami gamintojo ūkyje — drauge su atlyginimais natūra — ir sėjos reikalamas.

Naudoti rugius ir kviečius gyvulliams šerti ir degtinei gaminti draudžiama.

IV.

Pirkta javas iš gamintoju turi teise tik Žemės ūkio Kooperatyvų Sajunga „Lietūkis“ su savo skyriaus.

„Lietūkis“ turi mokėti gamintojui kainas, nustatytas p. Reicho Komisaro 1941 m. rugėjo 11 d. potvarkiu Nr. 1 dėl gamintojo kainų, ir už pristatytus kiekius išduoti kvitus.

Kainos nustatomos šios:

Javų rūšis	Natūr. svor. kg vienam javui	Grynuoju hektolitru	%	Rugp., Lapkr., Saus., Kovas, Baland.					
				Spal.	RM/t	RM/t	RM/t		
RUGIAI	džiovinti	74	lr daug.	99	100	101	103	102	99
	nedžiovinti	72	"	99	93	94	96	95	92
KVIEČIAI	džiovinti	78	"	99	118	119	121	120	117
	nedžiovinti	78	"	99	111	112	114	113	110
PAŠARINIAI									
MIEŽIAI	džiovinti	69	"	99	100	102	101	101	98
	dvieliai	67	"	99	99	100	102	101	98
	ketureliai	68	"	99	92	93	95	94	91
	nedžiovinti	66	"	99	92	93	95	94	91
BRAVORINIAI									
MIEŽIAI	džiovinti	69	"	99	109	110	112	111	108
	dvieliai	67	"	99	109	110	112	111	108
	ketureliai	68	"	99	102	103	105	104	101
	nedžiovinti	66	"	99	123	125	126	123	121
AVIZOS	džiovintos	50	"	98	99	100	102	101	98
	nedžiovintos	48	"	98	92	93	95	94	91

Atskiru javų rūšių arba javų ir ankštinių mišinių apmokami pagal juose esamu rūšių kiekį.

Kainos suprantamos su pristatymu į stotį, gamintojo stotį arba „Lietūkis“ sandelių. Už nepilną svorių, kvarpa ir nešvarumą daromi atitinkamai atskaičiavimai, o už viršvorį — prisaičiavimai.

VI.

Malūnai turi teise malioti tik gamintojo namų ūkyje reikalingus javų kiekius. Už malimo reikia mokėti grynais pinigais. Sumalamus kiekius reikia tiksliai išrašyti į knyga, nurodant malėjo pavardę ir malimo dieną.

VII.

Javams šio potvarkio II str. prasme pristatyti nustatomos šios datos: Javams ir šiaudams:

20% iki 1941 m. spalio 15 d.
20% iki 1941 m. lapkričio 15 d.

30% iki 1941 m. gruodžio 15 d.

30% iki 1942 m. vasario 1 d.

Bulves ir sienu reikia pristatyti tuoju.

Ankštinius — iki 1942 m. vasario 1 d.

VIII.

Nusižengimai šiam potvarkui bus griežtai baudžiami.

IX.

Sis potvarkis įsigilioja jo paskelbimo dieną.

Kaunas, 1941 m. rugėjo 26 d.

Generalinis Komisaras Kaune
(pas.) Dr. von RENTELN

ANORDNUNG Nr. 1

DES HERRN GENERALKOMMISSARS FÜR LITAUEN AUF DEM GEBIETE DER KARTOFFELWIRTSCHAFT

I.

Zur Sicherung des Bedarfs an Kartoffeln wird jedem Kartoffel anbauenden Betrieb ein Kontingent auferlegt, das zu erfüllen Pflicht des Erzeugers von Kartoffeln ist. Die Höhe der Umlage wird dem Er

KULTŪRA IR KNYGA

Laikraščio skiltyse buvo pažymėtas faktas, kad didelė kauniskės visuomenės dalis apsipirko knygomis. Džiugų pasidarė ne tik kultūriniukai, bet ir knygų leidėjams, kurie paprastai iki šiol nusiskudavo, kad knygos pelėja knygų lentynose. Dabar tokiam skundui nebileika pagrindo, nes, pasirodo, knyga pradėjo plisti. Tačiau reikia manyti, kad knyga turi plisti ne tik didesniuose miestuose, bet apskritai visoje Lietuvoje. Todėl knygų leidėjų pareiga pasirūpinti, kad knygų netrukštų nėkur. Reikia taip sutvarkyti reikalus, kad knyga pasiektyti pačius toliausiu užkampiu. Su knygos atėjimu į visus Lietuvos kampus drauge ateis ir vienas kitas kultūros reiškinys. Apskritai, reikia kiekvienam Lietuvos pilieciui išsimoninti, kad gera knyga visados buvo ir pasiliks geriausias draugas. Gera knyga yra ne tik popieris, raidės ir apdaras. Gera knyga yra ir tam tikra dvasia. Toji dvasia ir leidžia bendrauti su svarbesnius centrus, bet ir tol-

knyga, kaip su geriausiu būčiuoliu. Drauge su knygos individualiu plitimui knyga turi plisti ir kolegijųskai. Lietuvos viešųjų bibliotekų tinklas neturėtai sumažėti. Jei nedidelėse bibliotekose yra labai daug perskaitytu knygų, tai bibliotekas reikytu papildyti naujomis. Pagaliau, į minimą reikala reikia žiūrėti ir su tam tikra nuolaida. Iki šiol bibliotekos pasirinkdavo pačias geriausias knygas. Kai kurios vidutinio lygio knygos pasilikdavo už bibliotekos durų. Gal šiandien būtų perdidelė prabanga, jei yra perskaitytu knygų, o tuo tarpu nėra naujuo. Apskritai, ne tik perskaityta knyga atneša naudu, bet taip pat ir peržiūrėta. Pagaliau, naudinga yra knyga ir tariamojo vidutinio kūrybos lygio. Todėl būtų nuo ūždūs pageidavimas, kad knyga skaitytojui būtų ieškoma, be to, kad ir pati knyga ieškotų skaitytojų. Tai yra, kad ji praktiškai būtų aktyvesnė, pasiekti ne tik tokias dalykais pasirūpinti.

Prie kultūros ir knygos priklauso ir visokių dokumentų globojimas. Reikia atsiminti, jei geria knyga yra geriausias draugas, tai tam tikras autentiškas dokumentas yra geriausias liudininkas. Toks liudininkas, savo eile, paklus ir į knygas, iš kurių laikštų bylos braeities laikat. Todėl visokie laikraščiai, atsižaukimai taip pat neturėtai būti naikinami, o geriausia atiduodami globoti bibliotekoms. Nors tai ir nebūtų bibliotekos inventoriaus daiktas, bet vis dėlto tas daiktelių galėtų bibliotekoje rasti tam tikrą laikinę globą, kol bus išaiškinamas bendras panašiai raštylių. Visa tai gyvenamaisiais laikais turi būti priimta dėmesin ir bendromis jėgomis tam darbui padedama. Savo rėžtu kiekviena gera knyga visokais būdais turi steki skaitytojai visose Lietuvos vietose.

JUOZAS ŽLĀBYS

Nedraugiškas Olandų Indijos elgesys Japonijos atžvilgiu

Nauja iš Olandų Indijos gabėnama į Sovietų Sąjungą

TOKIO. X. 3. „Kokumin Simbun“ išišoko iš Soerabajos pranešimą, kad nesenai keli sovietų laivai ten aplaukė pasiūlantį nafatos, gumos, kavos ir kt. krovinių. Pasak laikraščio, yra aišku, kad šos prekės turi būti atgabentos į Vladostoką. Laikraštis ta proga klausia, „ar Olandų Indija mažina branginā santiukius su Japonija?“ Laikraštis nurodo, kad japonų tauta savo laiku buvo labai nepatenkinta neigiamais prekybos derbybų tarp Olandų Indijos ir Japonijos rezultatais. Olandų Indijai atsisakant sudaryti su Japonija sutarti, naftos ir kitų medžiagų siuntimais į Japoniją buvo sustabdymas. Po to, kai

Olandų Indija, motyvuodama svarbiomis priežastimis, atsišnake tiek tų medžiagų Japonijai, dabar ji jas gabena į Sovietų Sąjungą.

Savaime suprantama, Japonija negalinti tokio nedraugiško elgesio akivaizdoje pacifiki abejinga, juolab iau, kad tė ivykiai vyksta bendros Rytų Azijos ūkinės erdvės srityje. Japonijos politika Olandų Indijos atžvilgiu iki šiol buvo visą laiką draugiškesnė. Tačiau Japonija būsianti priversita savo politiką pietų atžvilgiu palieisti, jei Olandų Indija, Anglijos ir Jungtiniai Valstybių goboje, tebešliaikys nedraugiškai ašies valstybių atžvilgiu.

Galimas didesnio kiekio na-

tos ir kitokiu prekiu iš Olandų Indijos pusės pardavimasis Sovietų Sąjungai, kaip pareiškė japonų vyriausybės atstovas Isijs per spaudos konferenciją.

būsių Japonijos vyriausybės palaikytas nedraugišku elgesiu. Japonija stengiasi palaiptiniu pasiemti naujus susitarimus su Batavia. Tuo tarpu skirtingas Sovietų Sąjungos traktavimas iš Olandų Indijos pusės kelia susidėmėjimą. Dėl gandų, kad Jungtinės Valstybės nori suorganizuoti lydenyne, japonų vyriausybės atstovas pareiškė, jog jam nesažino ma, prieš ką Jungtinės Valstybės nori imtis apsaugojimo priemonių.

TAEBRISE NUŽUDYTAS IRAKO KONSULAS

ADANA. X. 3. Irako užsienių reikalų ministerija dėl generalinio Irako konsulo Taebriše nužudymo iš sovietų pusės oficialiai praneša: „Abdel Wahhab Derviš buvo konsulatu balkone, kada ryšium su sovietų kariuomenės ižygiaivi mu mieste kilo neramumu. I ji pataikė viena kulką ir ji mirėna sužeidė.“

SANCHAJUS. X. 3. Dėl jau pradėto Japonijos pyliečių evakuavimo iš Indijos ir indų iš Japonijos, kaip pranešama iš Simlos, Duff Cooperio pasiūlymu buvo sudarytas tam tikras susitarimas.

Kazys Jankauskas.

PIRMAS EŠALONAS

Julius Petronis ir Jurius Ketronas buvo geri draugai. Juos suartino ne tik vardu ir pavardžiu, bet ir ta pati taryba: abu jie buvo toj pačioj istaigoj sąskaitininkai. Be to, Jurius buvo prie savo draugo ir todėl prisirūšęs, kad šis visada jam padėdavo išpirkinius vekselius ar paskolindavo pinigus. Nors abu jie gaudavo vienoda bet Julius visada turėjo daugiau už Jurių ir nebuvó atsitikimo, kad Jurius koki syki turėtų rūgoti savo draugą dėl nejautrumo ar jo susipainiojusius reikalius nesupratimą.

Vieną dieną jie atsikėlė anksčiau negu paprastai, nes Jurius turėjo savaite atostogų ir ruošesi išvykti į kurortą poilsio. Kadangi jis nemokėjo glaistysti keliniu, o vakar vėlai grįžo namo, tai pažadino savo drauga ši ryta, nors pats taip norejo miego, kad negalėjo dorai nėrki atmerkti. Jis stovėjo prie Juraus lovos ir murmėjo beveik pro nūsgus.

— Juriau, išprosys man kelnes... aš turi tuoju važiuoti... man rodos, kad iki garlaivio išplaukimo liko tik pusvalandis.

Julius nubudo iš karto ir atsiėdo lovo. Jis buvo labai piktas, kad draugas vis labiau tyžia ir tinginauja. Bet pažiūrėjęs į jo veidą,

susijuokė, atstumė tuo savęs ir pasakė:

— O tu tuo tarpu susidėk į čemodaną reikalingus daiktus.

— Mano čemodanas jau iš vako paruoštas. Aš tokius reikalius sutvarkau iš anksto, — taip kalbėdamas, Jurius kasėsi pro marškinus šoną. Ziūrėjo skersą į savo loją, žvilgėrejo į laikrodį. — Tfu! peranksti atskéliau! Dar aš turiu visą valandą laiko.

Jis vėl griuvo lovon. O Julius uo tarpu jau dulkino draugo kelnas, paskui išvalė šepečiu ir padėjo ant stalos. Purkšdamas jas vandeniu, jis paleido vieną purkšlį į Juriui į veidą. Tas jau vėl buvo užmiges. Dabar jis pašoko ir émė koliotis.

— Kitą syki tu gausi į žandą už tokius dalykus, kiaule! Ar tu nori, kad aš pasidaryčiau paraliukas, nervuotas asmuo?! Tipas, daugiau nėko! — jis nusisuko į sieną ir užsiklojo galvą, paskui susirietė į kamuoju ir, matyt, vėl užmigo.

— Juriukas, aš tave išmesiu iš lovos, tik tu man dar pagulék, — dirbdamas kalbėjo Julius.

Kartais Julius iš tikrujų šitai sprašydavo draugą iš lovos.

— Aš kviessiu šeimininkę! — šau-

— Ak, tu nemieg! Na, gerai darai, nes aš norėjau pridėti tau prie šono karštą prosą.

— Juliu, eik po veltiu! — jis iš karto atslėdo lovoj, bet susiainiojo anklojėj ir išvijo ant grindų. Ta pat momentą suskambė telefonas. Kalbėjo istaigos sargas:

— Klausykit, ką tik į istaigą buvo atėjė, keli bolševikų kareivai. Jie manė, kad šia naktį Jurius Ketrionis dežuruoja istaigoj ir norėjo jis pasilti su savim... tegu jis bėga... iš viso miesto veža žmones...

— Juriukas, kelkis, — pasakė Petronis pusbalsiu ir metė jam kelnes. — Tave ieško... bolševikai iš miesto veža žmones...

— Aš netinkiu! — jis pribėgo prie telefono, ilgal praše savo istaigos, bet jam vis nedavė. Juriukas stovėjo drebédamas, išprakaitaves, vis žiūrėjo laukan pro langą ir šaukė į triubelę. Duokite man inspekcijai...

Toj pačioj gatvėj, priešais jų namo stovėjo karinis sunkvežimis, ir greitai béginėjo kareivai.

— Inspekcija?! Allo! Rupūžės!... Kas, ar sargas?... manės teiravosi? Tai aš pražuvau!

— Tu bék greičiau, kol jie neatėjo, — kalbėjo Julius, padėdamas draugui apsirengti.

— Eik šalin nuo manes! Nori, kad jie mane nusautų? Pažiūrek, vilna gatvę kareivų! Kur aš pro juos papabigu?

— Jeigu tu nenori bėgti, tai teks

važiuoti į ištrémimą. Aš tau sudėsi reikalingiausius daiktus...

— Nellesk mano čemodano! Apsidžiaugė, kad mane išveža! Kelkiu aš tą dieną, kai mes susipažinome! Tokių draugų man nereikia! Aš žinau, dabar tu laisvai galėsi kibti prie mano sužadėtinės. Tu nuvažiuos vėtoj manės į kurortą ir jai pasakysi, kad aš liaudies priešas, kad mane išvežė, o pats pasiliksi ir su ja vaikštinėsi vėtoj manės ir paskui susituoksi, o aš turėsiu vartgi veiniai žino kur...

Aš net įtariu, kad tu mane iškun-dei, niekas kitas negalėjo to padaryti. Nes aš visą laiką buvau labai lojalus, aš neruošau samokslų, nieko nekalbėjau prieš valdžią, aš visiškai nepolitikas. Tu juk pats matydaival, kaip aš stengiuosi. Juk aš pats pasisiūliau skaityti paskaitą iš komunistų partijos istorijos, kad ir nebūdamas politikas, aš stengiuosi prisišteti prie socializmo kūrimo. Kas visada paruošdavo transparentus, per naktis juos dažydavo ir straipsnius į sieninį laikraštį rašydavo?... būdavo, švenčė kobia ar mitingas — aš visada nesidavau vadų portretus... ir dabar mane išveža... Dieve, išgelbék mane! — jis atsklaupė, persižegno, émė verkti. — Juk aš ir ankesta suklastojaus, kad tik būčiau švaresnis, aš parašiau, kad visada galvoju apie naują gyvenimą ir todel man neleido padaryti karjeros.

Aš esu proletaras, draugai... gelbėk bėgit savo žmogų... pasitrauk nuo manės Juliu, aš bijau tavo nuodingų pirštų ir tavo žodžių, tavo melo, niekše tu prakelktas! Maryte, auksas mano! aš turu ja palikt, aš turu pranykti... visi mane užmirš, aš būsiai kaip palaidotas numirėlis, kaip nulaužtas medis... Netrukus turėjo būti mano vestuvinės. Aš jau užsakiau baldus. Man trošku, aš skėstu, aš išprotēsi... Jėzau Marija, žiūrek, jie jau ateina!... jie ateina penkiese manės vieno...

Julius greitai kišo į čemodaną draugo daiktus. Kai į duris pasibeldé, čemodanas buvo užrakinėtas. Draugas stovėjo viduryje kambario. Jis norėjo kalbėti, bet taip kaleno dantis, kad žodžiai nesiklijoavo, atrodė, kad jis kalba kažkokia svetima kalba, seniai mirusia, niekam nebesuprantama.

— Katoryj zdie Julius Petronis?

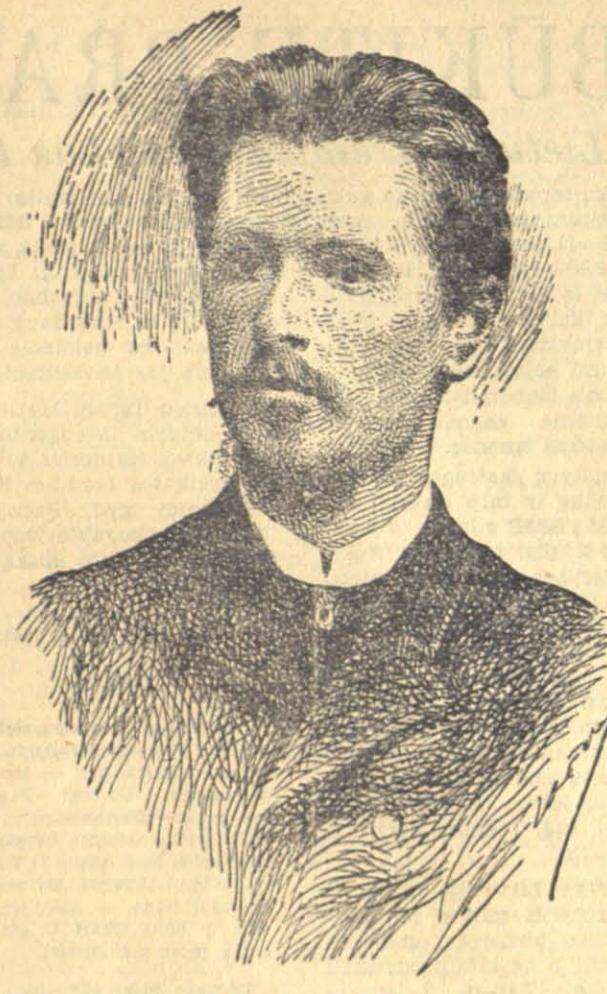
— Paklausė vienas rūstus karevės.

— Kaip? kaip? — atgijo Jurius.

— Vot etot! ja tolko žiu snim. Mūsų tik pavardės ir vardai panašūs. Niekad aš nebegyvensiu su žmonėmis, kurių pavardės bus į mano panašios. Per tą Petronių liek baimės turėjau...

Julius nebepraešė kartoti pavarde. Jis užsivilko apsiaustą ir stalčiuje ieškojo papirosų.

— Matai, aš taip ir maniau, kad čia nesusipratimas! Juk aš visada transparentus, komunistų partijos istoriją... o tu kiek sykių buvai susirinkiuose? ką tu nuveikei?



Vincas Kudirka

Šioms dienomis išėjo iš spaudej naujas populiaruju V. Kudirkos satyrų apie caro „čiaunainkus“ leidimas. Turinys: Viršininkai, Lietuvos Tiltų atsiminimai; Cenzūros klausimas, Vilkai. Pergyvenus bolševiku valdyma, tos satyros kaip tik pasidarė labai aktualios. Savo krašte vėl matėm visokiu viršininku ir politrukų, kurie beveik nieko nesiskiria nuo V. Kudirkos aprašytu.

„Alkazar“ filma Berlyne

BERLIN. X. 1. Antradienį Berlyne buvo pirmą kartą iškilmingai vaidinama italių ir ispanų bendrai pagaminta filma „Alkazar“, kurią nesenai per tarptautinį filmų paroda Venecijoje buvo pa-skirta Mussolini taurė ir aukščiausias vokiečių pagyrimo ženklas. Kino teatre „Ufa-Palast am Zoo“ estrada buvo iš abiejų šalių papuošta tautinėmis Ispanijos, Reicho ir Italijos spalvomis. Filmos premjeros žiūrėjo vadovaujantieji partijos, valstybės ir kariniuomenės asmens, jų tarpe: Reicho ministras Dr. Goebbelsas, Reicho organizacijų vadovas Dr. Ley, Reicho spudos viršininkas Dr. Diedrichas, Reicho sporto vadovai von Tscharmeris ir Osternas, be to, iš diplomatinių korpusas Dr. Schröderis, Reicho ambasadorius Alfries, Ispanijos ambasados ir mėly-

nosios divizijos, o taip pat įvairiu Lotynų Amerikos valstybių diplomatiniai atstovai. Filma susilaikė triukšmingu ovaciju.

ISKILMĖS ISPANIJOJE GEN. FRANCO SUAKTUVIU PROGA

MADRIDAS. X. 1. Generolo Franco paskelbimo valstybės vadu penkerių metų sukaktuvu proga Madride buvo atlikytas iškilmingas „Te Deum“, kuriame buvo žymiausių Ispanijos asmenų dalyvavo ir diplomatinių korpusas. Madrido gatvėse buvo tikras šventės valždas. Visoje Ispanijoje „Caudillo dienos“ proga vyko religinės iškilimės.

BERLIN. X. 1. Sunkioji voletinių artilerija rugpjūčio 30 d. sėmingai apsaudė svarbias pramones imones Leningrade.

„BŪKITE PRAKEIKTI!“

Lietuvio tremtinio laiškas liaudies komisarui

Bolševikų teroras Lietuvoje aukščiausią laipsnį pasiekė šiu metu birželio 13—17 dienomis per lietuvių masinį į SSSR išežimą. Klek per tas dienas iš Lietuvos buvo išežta žmonių, kol dar nebaigtas išežtuojų registravimas, šiuo tarpu tiksliai pasakyti neįmanoma. Vien iš Kauno tomis dienomis išežta 121 me prekiname vagone per penkis tūkstančius žmonių.

Kurių motyvų skatinami bolševikai tiek daug ir taip žauriai liečių išežę į SSSR giliau, taip pat dar sunku tiksliai pasakyti. Aukščiausios Tarybos prezidiumo pirminkas Justas Peleckis Aukščiausios Tarybos reikalų valdybos sukviesčiems tautojams pareiškė, jog esą išežti tie žmonės, kurie galėtų sudaryti rimtą pavoją bolševikų valdžiai, juo labiau, kad kilus kokiems nesklandumams su vakaru kalmynu, šitu žmonių buvimas Lietuvos būtybė labai nepageldaujamas; todėl, esą, tokiam išežėti mui reikią pritarti.

Sis bolševiku Lietuvoje marioninės vyriausybės galvos pareiškimas yra labai būdingas; greičiausia, jam taip, o ne kitaip pareikštai buvo išaktyta. Tačiau iš tikrujuo pareiškimo išežimo motyvai neatinkia Kremliaus valdovų motyvų. Juk išežtijų tarpe buvo daug mažų vaikų, moterų, senelių ir išvairių paliegėlių. Tad nejaugi vaikai, moterų, seneliai ir paliegėliai, kilus karui, galėjo sudaryti pavoją bolševikų valdžiai, kuria saugojo raudonoji armija, bolševiku vadintama nenugalimaja ir jokių prieš pašalyje nebijočia? Nė kiek neapsirinkant galima tvirtinti, kad mažinis lietuvių išežimas į SSSR buvo bolševikų pasiryžimas lietuvių tautai išežyti. Jeigu nebūtu greit bolševiku užklupęs karas, tai jie tą savo pasiryžimą, galimas dalktas, būtų veikliai išvykė.

Kaip nežmoniškai žauriai ir ko-

kiose blauriai antisanitarinėse salygose lietuvių buvo į SSSR vežami, daugelis mūsų pačių savo akių matė ir skaudžiai tą šiurpią tautos tragediją išgyveno. Tačiau tremiamųjų kančios daug didesnės, negu mes, tos nelaimės išvenge, ištengiame jas išsivalduoti.

Raudonojo Teroro Muziejuje yra vienas lietuvių inteligenčio tremtinio laiškas iš Naujosios Vilnios, rašytas Sveikatos Liaudies Komisaro pavaduotojui gyd. Parnarauskui. Ši valdžiai charakterizuoja išežamųjų nuotaikos laišką mes čia perspaudiname.

Naujoji Vilnia, 1941. VI. 21

Daktare,

Sveikinu iš paselency ešelono. Gyvename bologesnės žalystos, negu gyvula: trūksta oro — trokštame ir badaujame. Už ka? Pagaliau, jei jau mums tūkstančiams susugusių kiek galėtu talkinti bausmę, tai už ka kenčia maži vaikai? Jei jau norėjote mus išežyti, tai reikėjo rasti gražesnį būdą — skiepijamą bacilomis, ir būtų iškart baigta, ar kita kuriu priemonę surasti.

Daktare, visko tikėjau. Komisarų Tarybos, bet kad tūkstančius lietuvių iš Lietuvos išežustumė, kad laidotumėte Tautą, kad būtumėte Tautos duobaskiai — niekuomet nesitikėjau.

Kai svarstydamas 1940 m. pradžioje buvusios vyriausybės darbus, tai stebėdavomės, kodėl ministras neatsistatydina, jei nepritaria netikisiems darbams. O dabar? Vadinas, jūs pritariate! Pritariate Tautos žudymui, Tautos sunaikinimui. Tai pirmas išvykis istorijoje! Tokiu išvykiu Lietuviai tauta težioje iš jāgaujančių, bet jūs? Kerštas — žemiausio, puolusio žmogaus džiaugsmas.

Keršiamas tik nusikaltuotis, bet ne tūkstančiams vaikų ir moterų.

Būkite prakeikti, Lietuvos valstybės ir Tautos duobaskiai! Tokius linkėjimus siundia už tūkstančius lietuvių, tais, su kuriuo 1939—1940 m.

Daugavpilių sudegino žydai ir bolševikai

„Deutsche Zeitung im Ostland“ rašo apie didelius sunaikinimus Daugavpilio mieste. Iš kurios pusės beižiūnotum į miestą, visur atsiūti tarp degėsių ir aprūkiusiu griuvėsių. Kitaip ir būti negali, nes Daugavpilyje iš viso sunaikinti 1924 namai, arba 72,5% visų trobesių. Išliko nesunaikinta tik ellė trobesių Rygos gatvėje, netoli stoties. Mažai nukenčiai taip pat pietinis Daugavpilio priemiestie, kai kuriamame Dauguvos krante, Gryva. Bažnyčios bemaž vienos sunaikintos. Išliko svelka tik viena katalikų bažnyčia.

Iš pirmo žvilgsnio matyti, kad Daugavpilio nėra karo veiksmų auka. Tik 11 trobesių (iš 1924) buvo sungrauti artillerijos. Visus kitus padegė vėtos žydai ir besitraukia į ryto būstevikai. Jei ne padegimai, Daugavpilis būtų likęs karo beveik nepaliestas ir gyventojai, frontui nuriadėjus toliau į ryto, būtų galėję ramiai gyventi ir dirbtis savo kasdinėjiniu darbu.

Daugavpilio griuvėsių yra baisus kaitinimas tai sistemių, kuri yra negrįtamai sunaikinta.

neklausei manęs, kiek sykių per-spėdavau... o, Juliu, aš pasiliuk, — jis pabučiavo savo drauga ir numetė kepurę ant lovos. — Aš buvau taip nusigandės, kad vis man ir dabar dreba kojos... rytą aš galėjau pasimatyt su Maryte. Išvažiuosiu rytiniai garlaičiu, išplauksiu, kaip lengvas debesėlis. O ši vakara aš paruošiu paskaitos tąsą, — jis kreipėsi į nūrų kareivį, stovintį duryse: — ja tut, tovariši, citau kratkį kurs vpkb rebiatam...

— Nu, už gotov? — paklausė kareivis Juliu, nesiklausydamas, ką kalba Kertonis.

— Sudiev, — Julius padavė draugui ranką, paspaudė ir išejo į koridorių su kareiviu. Dar vieną syki sugrižo, paėmė iš Juriaus degtukų déžutę, ir netrukus buvo matyti, kaip jis lengvai lipa į sunkvežimi, kaip jis stovi tiesus, nors lietus lyja kaip iš viedro. Vanduo liejasi nuo skrybėlės kraštų už aplakaklės, ant nugarios. Jurias išbėgo su čemodanu ir pasileido į gatvę, saugodamas, kad nesupurvintu geltonų batų, šokinėjó nuo vieno į kitą plytgalį.

— Juliu, pastiūk čemodaną! Aš manau, kad tau prieireiks!

Bet sunkvežimis jau pradėjo važiuoti, o Julius numojo ranką į matę, kaip jo draugas grįžta atgal, darydamas didelius žingsnius, talkydamas eiti plytgalais.

Keturias dienas stovėjo stotyje ēlonas su žmonėmis. Jurias kartais nuseidavo aplankytis draugo, pastovė-

KRONIKA

SAUKIAMAS LIETUVOS LINININKŲ SUVAŽIAVIMAS

1941 m. spalio 10 d. 10 val. Kaune, Žemės ūkio Vadybos salėje, Kęstučio g. 15/17 Nr. 1, kvečiamas Lietuvos linininkų suvažiavimas, i kurį kvečiamai:

1. K/S „Linas“ Tarybos, Valdybos ir Rezervijos Komisijos narių;

2. Linininkystės instruktoriai ir linininkystės apdirbimo fabrikų direktoriai arba ju pavaduotojai;

3. Linininkystės apdirbimo bendrovės deleguoti linininkai, po 2 atstovus nuo kiekvienos bendrovės;

4. Visų K/S „Linas“ pirkylų vedėjai arba rūšiuotojai, po vieną asmeni nuo kiekvienos pirkylės;

5. Žemės ūkio kooperatyvų, bendrovės arba draugijų supirkinėjantių linus K/S „Lino“ pavedimui, valdybų delegatai, po vieną asmeni nuo kiekvieno Kooperatyvo, bendrovės arba draugijos;

6. Žemės ūkio kooperatyvų, bendrovės arba draugijų, esančių K/S „Linas“ narių, po vieną, jų valdybų deleguota, asmeni.

K/S „Lino“ valdomų organų nariams ir tautojams keliunės išmaišas apmoka K/S „Linas“, o kitiemis delegatams — deleguojančios organizacijos.

Suvažiavimo darbotvarkė:

1. Hauptmann Schönenbeck. Suvažiavimo sveikinimas.

2. Dr. J. Krirkščinas. Kooperaty-

vu Sajungos „Linas“ 1940—1941 m. veikla.

3. Dr. Gaul. Linų gamybos, derliaus nuvalymo ir paruošimo pardavimui būdai Vokietijoje.

4. Agr. Pr. Rudinskas. Pirminis linininkystės apdirbimo išklygose.

5. Klausimai ir pageidavimai.

1941. X. 6—8 d. d. K/S „Linas“ linininkystės instruktoriai ir fabrikų direktoriai išdavintas atitinkamus kelionei pažymėjimus ir teikia informaciją suvažiavimo reikalais.

ŠIAULIŲ SRITIES KOMISARO TAREJU PASKIRTAS ADV. PETRAS POZELA

Generalinio Komisaro Kaune Dr. von Renten išakymu nuo spalio mėn. 3 d. Šiaulių sritys komisaro tarejų paskirtas adv. Petras Požela. Paskyrimo proga adv. P. Požela buvo pirmintas Generalinio Komisaro Dr. von Renten.

KAUNO TEATRAS

Šiandien, spalio 4 d., baletas „Copelia“. Sekmadienį, dienos metu 13 val., valdinama komedija „Tartuffas“. Dalyvauja: Daubaraitė, Jurėnaitė, Rymaitė, Valinėnaitė, Balčiūnas, Dineika, Laučius, Muraška, Petrauskas, Šimkus, Vallukas. Sekmadienį vakare su K. Petrauskų opera „Faustas“. Dalyvauja: Arnas-tauskienė, Dambrauskaitė, Dičiūtė, Baltrušaitis, Kučingis, Puškorius.

MIESTO GYVENTOJU REGISTRACIJA JAU IPUSĖTA

Kauno m. gyventojų, pakeitusių butus ir neįsiregistravusių ir išvykusių iš butų ir neišreigistravusių asmenų registracija Kaune miesto policijos 1, 2, 3 nuovadų ribose yra baigta š. m. spalį 2 d. Bet kai kurie tu nuovadai gyventojai per registraciją buvo išvykė laikinai provincijon, arba neturėjo išgave asmens dokumentus, todėl adresu biuras juos dar bar registruoja savo patalpose ir toliau registruoja. Registruos ir visus šiu nuovadu gyventojus ateityje pakeitusi savo butus, apsigyvenus šiu nuovadu ribose naujose vietose.

Nuo spalio 3 d., kaip jau buvo spaudo paskelbtas, darbar visu tempu vykdėmas gyventojų registracijas ir išreigistravimas Kauno miesto policijos 4, 5 ir 8 nuovadų ribose.

Nuo pirmadienio, spalio 6 d., 11 val. iki 19 val. bus registruojami 6 nuovados — Aleksoto ir 7 nuovados — Vilijampolės gyventojai, kurie yra pakeitę savo butus, arba kurie iš butų yra išvykė.

Siose nuovadose registracija vyks iki spalio 8 d. 19 val.

Kur reikės nešti registracijos lapelius su namų knygomis, vieta bus nurodys prie minėtų nuovadų būstinių išskabintuose skelbimuose.

Po spalio 8 d., jeigu kas dar dėl svarbių priežasčių nebus spėjė atlėkti registracijos prievoles, galės ją atlėkti savo nuovados būstinių. Ten bus tam tiksliai skirtas policijos parėgumas ir vykdys registraciją.

Dabar, kol yra laikas, kad registravimo laikui atėjus nebūtus susigrūdimu, visi gyventojai, kuriuos šiuometinė registracija liečia, gali iš anksto apsilankinti registracijos lapelius ir namų knygomis ir juos paruošti registravimui. Lapelius gali gauti savo policijos nuovadose, o namų knygas — Valst. Leidyklos knygynuose.

Kas iš namų savininkų ar valdytojų neturi į pasus spausti spaudu, juos gali išsigyti pas graverius.

LENTPIŪVĖS DIRBA

Medžių apdirbimo pramonė Kaune ir per karą didesnį sukrėtinus nepergyveno. Todėl darbas, kol turima žalavė, raimai tesiamais ir toliau. Šiuo metu lentpiūvės gavo stambesnius užsakymus iš vokiečių įstaigų. (t.).

LATVIJŲ BELAISVIAMS GALI BŪTI SIUNČiami SIUNTINIAI

Karo metu į vokiečių nelaissvę pateko į latvių karui, kurie buvo inkorporuoti į raudonąją armiją. Kaip „Deutsche Zeitung im Ostland“ praneša, vyriausioji vokiečių karo vadovybė leido šiemis belaisviams siusti į Vokietiją siuntinius. Siuntiniai sunčiam per būtus, Latvijos Raudonajį Kryžių, kuris įtangas į organizaciją „Selbsthilfswerk“. Siuntiniai neturi sverti daugiau kaip 5 kg. Juose gali būti valgomieji produktai, drausiai ir sigaretės.

Zemės ūkio Akademijai Dotnuvoje reikalinga mašininkė, mokanti įe-tuvių ir vokiečių kalbas. Praėjimus su gyvenimo aprašymu siusti Ž. U. A-jai, Dotnuvoje.

1612(2)

Keturį suaugusį žmonių šeimai reikalinga žemėmininkė. Tvirtevės Alėja 78, bt. 1. Teltrautis nuo 18 val. o sekmedieniais vienė diena.

Valstybinio Draudimo Kauno Miesto Inspekcija praneša, kad:

1. Remiantis Valstybinio Draudimo Valdybos Lietuvai skelbimu, Kauno Miesto Inspekcija (Mickievičiaus g. 5, I aukštasis) nuo š. m. spalio mėn. 6 dienos pradės vykdyti dokumentų sudarymą ir mokesčių perkėlimą.

Kauno miesto ribese gyvena piliečiai, kurių turtas yra apdraustas privilominės.

2. Privalomai draudimo turto savininkai ipareigojami griežtai prisilaikyti pranešimuose nurodytos tvarkos ir nustatyto laiko mokesčiams mokėti.

Visais draudimo reikalaus informacijas teikia:

VALSTYBINIO DRAUDIMO VALDYBA

Lietuval

Kaunas, Mickievičiaus g. 5

Tel. 21383.

ir MIESTU ar APSKRIČIU INSPEKCIJOS arba Rajono Inspektoriat.

1475 (1)

Darbo valandos kasdien nuo 9 val. iki 16 val.

2. Privalomas draudimas liečia visus pastatus (kurie nenac.) arklius, galvijus, kurie priklauso piliečiams teisėmis.

3. Pilietis, atvykdamas į inspekciją, turi turėti šias žinias:

Kauno Teatras

Šeštadienį, spalio 4 d.

COPPELIA

Delibė 3 v. baletas

Bilietai nuo 2—10 Rb.

Sekmadienį, spalio 5 d., 13 val.

TARTIUFA

Moljero 5 v. komedija

Bilietai nuo 1—6 Rb.

Sekmadienį, spalio 5 d., vakare

FAUSTAS

Gounod 8 pav. opera

K. Petruskui dalyvaujant

Bilietai nuo 3—15 Rb.

Antradienį, spalio 7 d.

SUDRUMSTA RAMYBĖ

P. Valčiūno 3 v. drama

Bilietai nuo 1—6 Rb.

Trečadienį, spalio 8 d.

TANNHÄUSER

R. Wagner 4 p. opera

K. PETRAUSKUI dalyvaujant

Bilietai nuo 3—15 Rb.

Penktadienį, spalio 10 d.

KLASTA IR MEILĖ

Šillerio 9 pav. tragedija

Bilietai nuo 1—6 Rb.

Šeštadienį, spalio 11 d.

ROGOLETT

Verdi 4 v. opera

K. PETRAUSKUI dalyvaujant

Bilietai nuo 3—15 Rb.

Sekmadienį, spalio 12 d., 13 val.

GULBIU EŽERAS

P. Čaikovskio 4 pav. baletas

Bilietai nuo 2—12 Rb.

Sekmadienį, spalio 12 d., vakare

ZENTAS

V. Krėvės — Mickevičiaus 8 pav.

sodž. gyvenimo vaizdai.

Bilietai nuo 1—8 Rb.

Spektaklių pradžia 18.30 val. Bilietai parduodami nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 19 val.; šventadieniais — nuo 12 iki 14 ir nuo 16 iki 19 val.

KAUNO JAUNIMO TEATRAS

Šeštadienį, spalio mėn. 4 d., 15.30 val.

12 BROLIU JUODVARNIAIS LAKSČIUSIU

S. Čiurlionienės 4 pav. pasaka.

Sekmadienį, spalio mėn. 5 d., 15 val.

12 BROLIU JUODVARNIAIS LAKSČIUSIU

S. Čiurlionienės 4 pav. pasaka.

Bilietai nuo 0,5 iki 4 rublių parduodami teatro kasoje (Laisvės al. 41) nuo 10 iki 15 ir nuo 17 iki 19 val.

SKELBIMAS

ALAU DARYKLAI „PER-KŪNAS“ reikalingi ŽVYRO VEZĒJAI; atlyginimas geras.

Prašome kreiptis į bravora, Kaune, Napoleono g. 2 Nr. pa-s tatybos inžinieriu darbo val- landomis.

1461(4)

STATYBOS DARBININKAMS

A. „Statyba“, Kauno Kontorai skubiai reikalingi statybos darbams: mūrininkai, tinkoriai, betonuotojai, slīfuotojai, dailidės, krošininkai, čerpininkai, stiklorai ir papr. statybos darbininkai. Darbas akordinis — uždarbis geras.

Darbo paskyrimė reikalui kreiptis į KAUNO STATYBOS Kontora, Laisvės al. 24 (kieme). 1534(2)

Šokių kursai

maestro baletmeisterių

M. ir V. VALENTOVŲ persikėlė į Duonelaičio g. 31, bt. 5, III aukštą, jėjimas iš kiemo į kaire. Kalbamos valandos nuo 4 iki 9 val. vakaro kasdien.

Atskiros pamokos pagal bendra su-sitarimą. 1579(1)

I LAISVE

Redakcija — Duonelaičio 24, II a., vyr. redaktoriaus tel. 20520, redakcijos sekretoriatas — 21414, redakcijos — 20530. Interesantai priiminėjami 12—13 ir 17—18 val.

Administracija — Duone-laičio 24, I a., tel. 26375.

Skelbimai priimami tik iš vakaro iki 18 v. v.

Smulkūs skelbimai

VAINORU VERTIMU BIURAS

Kaunas, Vytauto prosp. 61a.

Tel. 26000,

vokicčių ir lietuvių kalba greitai, gerai ir nebrangiai atlieka įvairius rāsto darbus: vertimus, prašymus, prek-korespondencija ir kt.

1609(1)

Jaunas šeferis ieško darbo ant sunkečimimo ar lengvę mašinos.

Nurodžiusei gerai atlyginis. Siūlyti: Nuo 16 iki 21 val. Savanoriu pr. 153 Nr. b. 2, II a. V. P.

1555(3)

Kauno Apskrities Socialinio Aprū-pinimo Skyriui reikalingas 80 ha ūkiui ūkvedys — lietuvis.

Dėl salgyg prasme krepstis, Kaune, Aukštaitiū g. Nr. 21a, tel. Nr. 29412.

1552(1)

Kas žino apie politinių kalinių Pau-lauską (buvusi moksleivė), grįžusi iš Petrapilio kalėjimo drauge su lietuvių karui Jonu Dobiliu, prašome pra-nesti F. Modestavičiūnai, Kaunas, Seimo 5. but. 12.

1538(3)

Reikalinga žinanti vokiečių ir lietuvių kalbas patyrusi mašininkė. Kreipstis Laisvės al. 60, bt. 3. Bau-firma Karuža u. Co.

1533(2)

Pirkslu dideliems langams užuolaidas (tinklines ar kit.). Siūlyti: 16—20 val. telef. 27495.

1528(2)

Ieškau pirkti motoriško kailinio palto, Skambinti telef. 28089 Smil-ginė, 13 — 15 val.

1536(3)

Reikalingas specialistas siuvamujų mašinų taisymui. Lukšio 12. Dvira-ciu dirbt.

1549(1)

SKELBIMAS

Kauno Pramoninių Gaminų Pre-kybų žinioje esanti cheminė valyklė, Daukanto g. Nr. 7, buv. „Triko“, pradėjo veikti ir pirmą klijentų už-sakymus.

Kauno Pramoninių Gaminų Prekyba

1519(2)

Kauno Maisto Gaminų Prekyba perka Kaune, Lukšio g. 21 nr., obuolius ir įvairias daržoves ir moka aukštąs kainas.

1476(3)

Pirkime lengva risorini vežimėli bei arkli. Siūlyti: Kaunas, Šiluvos 14, tel. 23940.

1411(3)

SKELBIMAS

Kauno Pramoninių Gaminų Pre-kybų komiso parduotuvė iš Laisvės al. Nr. 63 persikėlė į Laisvės al. Nr. 36 ir nue š. m. rugpjūčio mėn. 30 d. vėl pirmą įvairius vartotus daik-tus komisan.

1454(2)

Dvieju ištaigingų žmonių šeima ieško 2 — 3 kambarių, virtuv. su vonia buto miesto centre arba Žalia-kalnyje. Nurodžiusei tinkama — 100 rb. Siūlyti Klevu 12, tel. 41455.

1514(2)

Skubiai reikalingas priryres buhalteris gamybinių artelei. Atlyginimas geras. Kreipstis: artelei „Aulas“, Savanoriu pr. 143, tel. 22141.

1513(2)

Pirkslu filminių foto aparata, arif-mometrą ir rašomają mašiną. Pasūlyti: Kaunas, Laisvės al. 38, bt. 4, telef. 21407.

1340(4)

Med. sesuo ieško darbo ligoninėje, ambulatorijoje. Injekcijos, masažas, taurės. Kaunas, Aušros gatvė 47, bt. 4. Telefonas 22225.

1591(1)

Akių gydytoja

Med. Dr. V. ALSEIKIENĖ

priima nuo 9—12 val. ir nuo 18—19 val. Mickevičiaus 11a, bt. 1.

1392(10)

Remonto—Statybos Apr. Ats. B-vė „Rentyne“ atlieka įvairius statybos ir remonto darbus.

Zymesniems inžinieriams ir architektams bendradarbiaujant bendrovė sudaro projektus, darbo braižinius, samatas ir statikos bei kit. technikinės skalčiavimuis.

Bendrovės adresas: Kaunas, Lukšio g. 12. Tel. 29724.

1421(4)

Reikalinga auklė, pageidaujama vyresnio amžiaus. Kęstučio g. 7, b. 4. 1587(1)

Parduodu radio aparata, patefona (spintelę), apdėvėtus kailinius, arba malinai ar perku vyr. dviratį, elek-trinį prosą ar plynę. Siūlyti: Kau-nas, Utenos g. 26a, b. 1.

1588(1)

Gydytojas K. Vyšniauskas, vidaus, spec. plaudžių ligos, persikėlė į Put-

vinisko g. vė 46 ir pirmiai ligonius nuo 17—19 val. arba susitarus tel. 23514.

1590(1)

Vidutinio amžiaus moteris, mokanti visą namų ruošą, ieško ateinančio patarnavimo, arba skalbti į namus.

Kreipstis: Biržų g. v. 3 Nr. b. 9, nuo 13 iki 17 val.

1502(1)

Pamestas Vitkevičiūtės Kazės pa-sas, sanitarienė knyg. ir kt. dokumen-tai. Radus prašau grąžinti į gel. ste-ties bufetą virėjai.

1594(1)

Perku Leica IIIa, Cetax III, kine-matografi. Rašykite: Biržtonas 9.

1595(1)

Šeimai iš 5 asmenų reikalinga atei-nanti tarnaitė. Kreipstis: Laisvės al. 21, nuo 17—20 val.

1598(1)

Mažai šeimai reikalinga tarnaitė. Atlyginimas geras. Kreipstis: Laisvės al. 38, but. 18.

1599(1)

Buvel karas! Kas žinote apie kari Didžioką Povilą, a. Petru, prieš pra-sidant karui buvus Pabradės poli-gone, prašau pranešti Didžiokui Petru, Kaunas, Braškių g. 11/41.

1601(1)

Buharteris, baigęs aukštąjį mokslą, mokas vokiečių ir lietuvių kalbas, ieško vietus.

Kinų nuostoliai Hunane

SANCHAJUS. X. 3. Oficialiomis japonų žinomis, kinų nuostoliai per pastarąjį karo žygį Hunano provincijoje sudaro 62.000 užmuštu ir 68.000 belaisvių, tuo tarpu kai japonų kariuomenė neteko 461 užmušto. Japonai taip pat paėmė 211 patrankų, 1.000 kulkosvaidžių, 22.000 granatų ir didelį kiekį šautuvų bei apkašų haubicų.

SANCHAJUS. X. 3. Ketvirtadienį iš Sanchajų atvyko 176 japonai, jų tarpe daugiausia moterys ir val-

DNIEPRO - DESNOS KILPOJ SOVIETAI NETEKO 15.000 AUTOVEŽIMIU

BERLIN. X. 2. Kaip DNB iš karinių šaltinių patiria, Dniepro ir Desnos kilpos kovos lauke vokiečių kariuomenė, kiek iki šiol suskaičiuota,

paėmė arba sunaikino daugiau kaip 15.000 sovietų autovežimius.

I ši skaičių neįeina daug sušaudytų bolševikų vežimų, kurie pasiliko nepraeinaus miškuose ir pelkėse. Be to, buvo sugaudyta ir suverita į rinkimo punktus daugiau kaip 8.000 sovietų arklių.

BERLIN. X. 2. Iš karinių sluoksninių pranešamų: Siandien popietė išskridus britų lėktuvams į okupuotą sritį prie Lamanšo, vokiečių nalkintuvių numušė dar keturis anglių nalkintuvus. Tuo būdu anglai siandien neteko 9 lėktuvų, o vokiečiai tik vieno.

NAUJI PROTESTAI PRIEŠ ROOSEVELTO PAREIŠKIMĄ

NEW YORKAS. X. 2. „New York Journal American“ rašo, kad Roosevelt pareiškimas apie tarlamą tikėjimo laisvę Sovietų Sajungoje kelią Jungtinėse Valstybėse labai didelį nepasitenkinimą.

Be jau minėtų žymių Jungtinės Valstybių asmenų pasiskymų, laikraštis cituoja New Yorko miesto tarybos pirmininko Morriso, buvusio metodistų bažnyčios misijų skyriaus pirmininko Simonso ir buvusio rusų Raudonojo Kryžiaus vedėjo Dobrovskio žodžius. Jie visi protestuoja prieš Roosevelt tvirtinimą.

INCIDENTAI ISLANDJOJE... DĖL MOTERŲ!

NEW YORKAS. X. 3. Žiniomis iš Reykjaviko, Islandijos ministeris pirmyninkas Jonassonas pasikalbėjime su spaudos atstovais išreikšė viltį, kad, kuriui pasibaigus, bus atšauktas ir Islandijos okupavimas. Anglių ir Šiaurės amerikiečių atvykimas į Islandiją, pareiškė jis, sudarės gyventojams sunkiu problemu. Gyvenimas pabrangė 70%, Islandijos prekyba su užsieniais nutrūkusi ir dėl okupacinių kariuomenės buvimo kilusi eilė apgailėtinų incidentų. Didžiausią šio meto problemą sudarą tūkstančiai kareivių santiukai su Islandijos moterimis. Ryšium su tuo ir įvykę „apgailėtinai incidental“.

AMSTERDAMAS. Anglių telegramų agentūros žiniomis iš Camberros, Fadden vadovaujama Australijos vyriausybė padariusi išvadą iš darbo partijos nepasitikėjimo pasiūlymo priėmimo atstovų rūmuose ir atsistatydino.

Pirmoji pernykštės bolševikinės invazijos au-ka—ats. majoras Juozas Tomkus



mano Dutovo skrajojančios rinktinės sudėty. Bet nerimo jauno lieutyvo karininko širdis svetimose rinkinėse. Prisitaiko tada prie lenkų ešalonu ir vyksta į Sibirą, į Novo-Nikolajevską. Cia, Sibire, drauge su kitais lietuvių suorganizuoją Sibiro Lietuvių Batalioną. Žinoma Sibiro lietuvių bataliono karininkų ir kareivių tragedija prie Ceremuskino kaimo nebeleido savaonei įsikūrių — organizuotai žinkuotiems grįžti tėvynē ir stoti jos sargybon. Juozas Tomkus tą kartą buvo kartu su kitais nesušaudytas tik atsikiptinai: jis išgelbėjo iidelis populiarumas kareivių tarpe. Kareivai — kulkosvaidininkai paskutiniu momentu pareiškė: „Neduosim savo vado kapitonon Tomkus; jei jūs jį pamisit, mes atsuskime kulkosvaidžius prieš jus...“

Per tų įvykių batalionas buvo išformuotas, o Tomkus suimtas. Sėdėjo Krasnojarsko kalėjime, persirgo šiltinę; paskui buvo nuvarytas į Irkutsko kalėjimą. Po devynių mėnesių kalinimo vėl išgelbėjoti laiminga aplinkybė: iš čekistų namų išsuko jį, kaip lietuvi, tardytas latvis. Isėjęs į Irkutsko kalėjimo, atvyko į Krasnojarską, iš čia šiaip taip atskiras į Maskvos. Patoko Lietuvos atstovybėn, ir klanėjones po Rusiją pasibaigė. Pataranės atstovybės sekretoriui 5 mėnesius, jau be kliūčių ir nuotykių 1921 m. gegužės 20 d. sugrįžo į Lietuvą. Bet ne čia dar baigiasi Odisėja...

Lietuvoj tuo pat stojo į kariuomenę. Tarnavo iš pradžių 12 pėstininkų pulke, paskui kitose dalyse, eidamas įvairias pareigas: vyr. štabe, ouvo Karo Mokslo Skyriaus Viršininku, „Kario“ redaktoriū, vyr. cenzoriū. Iš kariuomenės pasitraukė garsliais 1926 m. rudenį. Ir iš kariuomenės pasitraukės, užimdamas įvairias vietas, veilonis neapaugo riebalais, kaip su tulu atsitikdavo, o visu savo žemaitišku ataklumu ir nagingumu kibo į visuomenės ir kultūros darbą. Dirbo, švietėsi ir kitiems švietė. Jau 1927 m. suspėjo baigtį teisių fakultetą. Juozas Tomkus veiklos pėdsakų visur aptinkame: sargybos kuopos ir lietuvių kariuomenės darbe ir spaudo.

Kitaip kažin ar galėtumė Juoza Tomkų apibūdinti, kaip pareigos, darbo, minties ir rašto žmogumi. O

visa tai — savo žmonių, savo taučių, savo žemės labas. Darbas ir kultūra — jo asmens palydovai. Paskaitos šauliams, darbininkams, motorims, moksleiviams ir vaikams leidavo J. Tomkus visiškai artimai, ne iš kabineto, papendraudinti su įvairiai žmonėmis. Kaip pats turėjo, jiems davė; o stebėdamas juos, pažinti stengdamasis, kaupė savo mintysna tai, koks keliais būtų mūsų tautai tinkamiausias.

Būdamas idėjinis bolševizmo priesas, imasi nuodugniai studijuoti tautinius socialistinius Naujosios Vokietijos ir Naujosios Italijos sąjūdžius, norėdamas panašias doktrinas pagal vietas ir laiko sąlygas pritaikyti savo tėvų žemei, idant nemerdėti jį į netūpčiotų vetej. Tuo būdu Juozas Tomkus, pats gal tuo nė nesidėdamas, darosi lietuvių nacionalistinio judėjimo teoretikas, jis ir savo ruošiamai dizertacijai pasirenka fašizmo doktriną.

Per Lietuvą eina panaši į senovės totorių ordas kariuomenės. Sakykum, Tamerlanas ir Mamajus užplūdo kraštą, o Sibiro lietuvių bataliono karininkas Tomkus, braukdamas nuo skruosto ašarą, virtuvėj degina savo bebaigiamą dizertaciją: „Tai nieko — raminasi — viskas pergalvota, viskas mintyse, jei liksiu gyvas, iš naujo parašysiu...“

Melas ir grasinimai nesiliauja — aštryn vis. Kiekvienas sveikas protas ir gryna sirdis nujaucia greit fizinį terorą prasidėstant, kol kas tik moralinis. Kai kas bando siūlyti Tomkui begti į Vokietiją.

— Ne, — sakė Tomkus, — aš niekur nebėgsiu, liksiu ištikimas savo tėvynei ir šeimai.

Siandien ats. maj. Juozas Tomkaus palaikai pašarvoti Karo Muziejuje

Kaip jau vakar pranešta, šiandien 15 val. pirmosios bolševiku teroro aukos ats. majoro Juozas Tomkaus palaikai pašarvoti Karo Muziejuje. Iki rytdienos 19 val. prie karsto budės Lietuvos Nacionalistų Partijos narių garbės sargybos kuopos ir lietuvių kariuomenės darbe ir spaudo.

Rytoj, 19 val., organizuojama generalinė eisena į Karo Muziejaus i Igulos bažnyčią.

Pirmadienį 9 val. gedulingos pamaldo už a. a. J. Tomkaus vėlę Igulos bažn. Pamaldą mečių giedos solistai Grigaitienė, Kutkus Stasys, Sodeika ir operos chorai.

Ta pačią dieną 17 val. kūno palydėjimas iš igulos bažnyčios į Kauno kapines, kur buvo laidojamas šalia pulk. Ant. Mačiuikos kapo. (v)

Generalinio Komisaro Lietuvai įsakymas Nr. 1 bulvių ūkio reikalui

I.

Bulvių paklausai patenkinti iš kiekvienos bulves auginančios įmonės reikalaujama pristatyti tam tikras bulvių kontingentas. Ši kontingenta pristatyti yra bulvių augintojų prievo. Kiek gamintojas turės bulvių pristatyti, jam praneš atitinkamas apskrities viršininkas arba viršaitis.

Nustatyta kontingenta reikia patikti iki 1941 m. gruodžio 1 d.

II.

Bulves supirkti ir jas toliau naujoti pavedama Lietuvos Žemės Ūkio Kooperatyvų Sajungai „Lietūkui“ su jo skyriaus ir kooperatyvais, kuris turėti išsimtinę teise pirkti tiesiai iš gamintoju. „Lietūkis“ turi išduoti kvitą, kuriame turi būti nurodytas pristatyti bulvių kiekis ir už jas sumokėta kaina. Gamintojas ši kvitą turi rūpinti saugot.

Bulves naudojančios įmonės (spiritu variklos, krakmo fabrikai) joms reikalinga bulvių kiekis, kuris dar bus

nustatytas, gauna iš Lietuvos Žemės Ūkio Kooperatyvų Sajungos „Lietūkio“.

III.

Jei gamintojai iki šiol bulves tiekė Kauno, Vilniaus, Šiaulių ir Panevėžio miestu vartotojams, tai jie turi teise toliau jas pristatineti tik nuolatiniam savo pirkėjams. Tačiau rinkai sutvarstyti nustatomos tam tikros tiekėjų apylinkės. Iš kitų, žemės išvardintų, apylinkiu bulvés tiesioginiai pirkėjams negalima pardavinėti. Tiekiomy apylinkės yra šios:

a) Kauno miestui — Panemunės, Babtų, Garliavos, Jonavos, Kruonio, Lapių, Pakuonio, Pažaislio, Rumšiškių, Raudondvario, Vendžiogalo, Vil-

kijos ir Zapyškio valsčiai.

b) Vilniaus miestui — Vilniaus apskritis.

c) Šiaulių miestui — Padubysio, Šiaulių, Gruzdžių ir Stačiūnų valsčiai.

d) Panevėžio miestui — Naujamiesčio ir Panevėžio valsčiai.

Gavęs bulves turi išduoti kvitą. Kvite turi būti pažymėta pristatymo dieja, kiekis ir kaina. Kvita gamintojas turi rūpinti saugot.

IV.

Turi būti vadovaujamas tomis kainomis, kurias žemės ūkio gaminiamas Rytų krašte nustatė p. Reicho Konisarai Rytų Kraštui 1941 m. rugpjūčio 12 d. skelbimu Nr. 1. Tad kainos yra šios:

Pristatymo laikotarpiai

KAINOS KAUNO IR VILNIAUS MIESTAMS

	Prastant 1 val.	Kaina per kg
Iki 1941 m. lapkričio 15 d.	1,45	1,80
Nuo 1941 m. lapkričio 15 d.	1,50	1,85
iki 1942 m. vasario 28 d.	1,75	2,15
1942 m. kovo 1 — 31	1,80	2,20
Nuo 1942 m. balandžio 1	1,90	2,30
Nuo 1942 m. gegužės 1	1,90	2,30

KAINOS KITOSE LIETUVOS VIETOSE

	Prastant i gavimo stotį provin- cijoje	Kaina per kg
Iki 1941 m. lapkričio 15 d.	1,35	1,55
Nuo 1941 m. lapkričio 15 d.	1,40	1,60
iki 1942 m. vasario 28 d.	1,65	1,80
1942 m. kovo 1 — 31 d.	1,70	1,90
Nuo 1942 m. balandžio 1 d.	1,80	2,-
Nuo 1942 m. gegužės 1 d.	1,80	2,-

Vykdymo nuostatus

VII.
Nusižengimai siems nuostatams bus baudžiami.

Kaunas, 1941 m. rugpjūčio 26 d.

Generalinis Komisaras Kaune
(pag.) Dr. von RENTELN

Japonų ir prancūzų atstovai vejami iš Iranu

NEW YORKAS. X. 3. Associated Press iš Teherano praneša, kad Irano vyriausybė, britų ir Maskvos vyriausybė spaudžiamas, atšaukė diplomatinės teises ir laisves japonų diplomatinei atstovybei Irane. Tomis žiniomis, Teherane mano ma, kad Japonijos ir Vichio diplomatinė atstovai Irane netrukus turės iš to krašto išvažiuoti, nes ju veikimui anglai ir sovietai nepri-

tariniai.

Vokiečių Afrikos korpuso artilerijos ir žvalgybos dalinių veikimo oro sąlygos nesutrukė.

Vokiečių lėktuvams bombarduojant Tobruko uostą, rugpjūčio 30 d. bombos pataikė į naftos sandėlių. Sandėlyje kilo gaisras. Didelis juodus dūmų debesys ištisas valandas buvo viršum tos vietas. Ispalio 1 d. vokiečių karo lėktuvai bombardavo britų postovius Tobruke ir vakarinėje Egipto dalyje. Daug bombų pataikė į baraku atmetas.

ORAS NESUTURKDĘ VOKIEČIŲ VEIKSMŲ AFRIKOJE

BERLIN. X. 3. DNB iš karinių siuksnių patyrė: Nežūrint britų pranešimais Šiaurės Afrikos kovu-

stovyklą prie Marruccio ir į vieną palapinių stovyklą prie Tobruko. Be to, buvo padaryta didelių sužalojimų kariuomenės tiekimo sandėlyje p